

Poesi
på en dag
2012

Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85

staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2012

Omslagsbild: Jonatan »Plogen« Loxdal

Grafisk form: Ordgruppen/Författares Bokmaskin

Tryck: Författares Bokmaskin

Stockholm 2012

ISBN 978-91-7910-745-1

Poesi på en dag

I staden som slaktaren satt sin kniv i, staden de äntligen lyckats skada in i märgen – mini-Yokohamat vi känner som Stockholm – kan allt kännas som glas och betong när man strövar i stadskärnan. De tickande klockorna är mångtaliga, Applesymbolen lyser som en gudom över medborgarna, och gallerior i glas växer upp som svampar ur spillror av gamla parkeringshus, muséer och gatukiosker.

Allt känns opersonligt. Man är reducerad till konsument. Stressen ger en klumpar i halsen. Behovet av andningshål från det hetsiga och jäktiga tar sig desperata uttryck.

Och allt ska man slå slantar av. Och de stora drakarnas butiksfönster sprider neon som syns på mils avstånd. Allt litet känns bara som om det är kanonmat åt munnar större än de själva.

Men där finns ännu små källarlokalerna där kulturen lever. Platser där folk samlas för att läsa poesi. Ett exempel finns under jord på S:t Eriksgatan 10, där Författares Bokmaskin årligen ordnar *Poesi på en dag* i mitten av november.

40 år. Det är tio år längre än det trettioåriga kriget. Sex-tio kortare än det hundraåriga – och tro det eller ej – fyrtio mindre än det åttioåriga. I en bransch där det på den tiden hänt så mycket som i bokförlagsbranschen är det ganska mycket.

Krig är ett starkt ord såklart, men en kamp kan man kalla det. Författares Bokmaskin hänger sig kvar. Fri att förbättra sig utan kompromisser för din räkning, som Firefox hade kunnat dra till med.

Förhoppningsvis finns de i fyrtio år till.

Arvid Svenske, nov 2012

Vädjan

Förvandla inte mig
till aska eller lera,
gör om mig till en sten.
Då får jag klä mig
i snötäcket, ljungen
och ogräset.
Jag ska värmas av solen,
smekas av vinden
och begråtas av regnet,
medan jag väntar på den,
som till sist upptäcker
min ihärdighet
och blir oåterkalleligt
glad i den.

Ode till glädjen

En dyster dag,
mitt i stan,
hörs plötsligt en flöjtist,
som hyllar gjädjen.
De tunga molnen
börjar skingras,
livsgnistan tänds igen.

Hanna Sijaric

Andarna landar

1.

Tawamsi

bor

i eken.

Tigande

står den osynliga

drottningen.

Molnbank efter

molnbank

plundras på regn.

De genomskinliga

dropparna är kristallkulor

i vilka himlen uppenbarar sina tankar.

2.

Tawamsi går på vattnet.

I spåren faller regnet

som vit eld.

Solstrålarna fångas

i solburarna.

Regnbågen föds

och trummorna börjar att ljuda.

Per-Magnus Eliaeson

Midсомmar

i den ljusa kvällen
fladdrar skira sommarärmar
runt den lövade stången
hand i hand i trevande sång
trampar små skor

kvällen lider, glaset klirrar, rösterna stiger
någon hukar bakom en björk
en svordom, en smäll, en duns
tränger genom spelmans toner
som en sista festraket
skrålar några röster plötsligt i dagbräckningen
snubblande steg försvinner i nattljuset

ett ensamt barn hukar huttrande på en sten

Elisabeth Ekstrand

Mississippis strand

Under denna ljumma afton jag satt med fötterna i sanden,
framför ett gammalt hus med tak av halm vid Mississippis-
stranden.

Stolen knarrande och vindens fläkt,
fick mig att känna att livet är perfekt.

Rymdens mörker lämnar oändliga spår,
att dess röst hörts genom natten sedan tusentals år.
Månens ansikte hängde likt en halv pollett,
bland glittrande stjärnor så långt ögat har sett.

Vid strandkanten en mörk skugga man kunde urskilja,
ihopkrupen likt en ensam och visnen lilja.
"Vännen min, vad tynger ditt hjärta?
Berätta vad som orsakar dig smärta.
På drömmars strand och vid violblåa hav,
ska man inga sorger tyngas av."

Tidigt på morgonen gick vattenbärserskan sin dagliga tur,
hennes rytmiska rörelse utstrålade stolthet och bravur.
Hon omfamnade mig med sin blick full av lycka,
hjärtats glädje lät anletet utsmycka.

Från denna tid finns minnena från henne kvar,
som evighetens skugga, så underbar.
Den stilla natten vid stugan vid stranden,
mellan mig och vattenbärserskan stärkte vänskapsbanden.

Josip Sumic

Tjärnen

Den bottenlösa
samlade dalande
upplevelser som
sandkorn
Tuggade med tidens tand
och spottade
skimrande hågkomster
över ytskiktets krackelerade
spegel

Min fjärn

Sprang på gröna fötter
över daggfuktig stig mot skogens hjärta
Algspirningen smorde till knäskålarna
En näckros fortfarande ljusgrön
letade sig högre

Simmandes bredvid gäddans umbradräkt
vibrerade tillvaron av livets vatten
och rusade blodet

Och där!

På hala stenen i sjögräshår och silverblick
spelade han de blåaste toner
Mjukare för själen än stjärnmossa

Så såddes timotejfrön
i mitt nyfödda sköte
allt under grönsländans bevittnande vingslag

Anette Blomberg

Årspår

Den kvinna jag älskat i så många år
är nu steg efter steg på väg bort.
Hon är längre ifrån mig idag än igår
och försvinner nog helt inom kort.
Såvitt jag kan förstå
mina chanser är små
att få fara med samma transport.

Ändå var det just resor och allt som vi såg
kanske det som förenat oss mest.
Alla sydliga stränder som soldränkta låg
gjorde livet till glädje och fest.
Fast det var en hel del
som gick alldeles fel
var de lyckade färderna flest.

Alla frågor jag ställer får sällan ett svar.
Hon ser ut som om jag knappast finns,
och den stora och ständiga undran jag har
är hur nu hennes vakenhet vinns.
Du ska veta, min vän,
att jag älskar dig än.
Du har glömt men, mitt hjärta, jag minns.

Börje Crona

*

El primer limerick del mundo
escrito en español

Un cura nacido en Palma
a una monja dijo con calma:
Debo anunciar
que te voy a follar
y así tranquilo tu alma.

V. da Gama

I

Varför hade du
flätat ditt hår så vackert?
Var det därför
att jag skulle komma på besök?
Det ville jag hela tiden
fråga dig om
när jag satt mitt emot dig
och såg på ditt hår.
Din fläta låg
runt din hjässa
som en krans
fylld med din doft.
Lär mig någon gång
att fläta ditt hår.

II

Jag drog till mig ljuset
som låg samlat runt ditt ansikte.
Jag drog till mig
dina ögon och dina läppars
stora tystnad.
Ditt öga vibrerar.
Din tungspets sveper fram och åter.
Jag såg att du inte vågade
viska mitt namn längre.
Jag såg violetta slingor
dansa runt din kropp
som en större nakenhet
utan början och slut.
Jag som bara ville nå in i
din rädsla och förvirring.

III

I natt såg jag inte alla tolv
månar utanför mitt fönster.
Jag såg det kalla juvrets måne
och kalvningens och vattnets
och värmens och lövsprickningens
och den lätta frostens måne.
Jag såg nysnöns och den krympande
dagens måne och dödens och orkanens
sorgsna måne. Men jag såg aldrig
kärlekens måne. Jag såg också vindens
måne. Nu måste jag med all kraft
gräva mig djupare ner i nattens
ordschakt. Finns ordet kärlek där?
Jag har sorgens ceremoni över mitt
huvud i natt. Jag har alla
köldens stjärnbilder mellan mina händer.

Ernst Brunner

Jord, du välsignade

Det risslar och rasslar
Smågrus och storgrus
Skaver på mellanrumstårna
Skälver jorden
Vräker sig haven
In över markerna

Skockar sig molnen
Blånar och dånar
Svartnar av vrede

Rycker på axlarna
Gud Vår Fader
Som är i himmelen
Trött på sin skapelse
den jordiska avbilden:

Jag släpper dom loss
Dom som förstör och förgör:
Ha det så gott
Men jag skiter i er.

Birgitta Lindén

On Earth

It takes a few years to know the heart of a man
grandmother whispered. Yelled, whispered:
We know his body first and then his words.

Among silences, we meander, lust
blinds our clarity, we meander.

The body as well-words, so foolish a package.
Should we remain mute before speaking?

Hypocritical stillness, a heart sleeps in
the ground. We are doomed to repeat. We repeat.

Mariela Griffor

Befunnen positiv

Vi satt på en bänk i Kungsträdgården
under almarna, eftersom solen gassade
Du var blond och välbyggd
rikemanssonen från Finland
med forskarkarriär i immunitet
Jag var testad och befunnen negativ. Och du?
– Det är nog så det, sa du
Vi drack kaffe hemma hos dig
Jag diskade min kopp före, och efter
Jag kompade dig på pianot, när du sjöng Cole Porter
Med din andedräkt i nacken
ville jag bara hem och duscha
Man vet ju aldrig
Du ville äta julbord. Jag vill inte
På sjukhuset låg du partiellt förlamad och förvirrad
Dina bögvänner pladdrade runt sängen
Sista gången såg du tyst på mig, anklagande,
kanske för att jag klarat mig
Jag ville gett dig något fint
men inte ens en kram fick du med dig
bara en vit ros på din kista
Du valde inte, men jag kunde valt att trösta dig
trots att ingen tröst fanns att få, eller ge
Vid den obarmhärtiga skiljevägen
gick du rakryggad, blond och välbyggd
som en hjälte från Kalevala in på vägen utan slut

Jan-Eje Ferling

Till Kärstin

att mista en syster
är att mista mycket
en del av en själv
av ens identitet
en gren ifrån stammen
från pappan och mamman
en bit utav själva livet

och minnena bränner
kanhända med smärta
kanhända från barndom
men sedan också
och kanske man undrar
över alla stunder
hur var det väl då

gemenskap som fanns
till slut helt försvann
och saknad kan kännas
och sorg
när någon man älskat
för alltid oss lämnat
från alla gått bort

men den som lärt känna
den himmelske Vännen
har trygghet och vila
i all livets nöd
åt Honom sej lämna
få hela Hans kärlek
ger Liv efter död

Christina Carnerö

Chef

Chefer finns överallt
om det inte finns,
skapar vi dem.
Det är status
trots allt;
vi, är alla vana
att ha chefer;
på jobbet, i föreningar
i politik
till och med ... hemma
beroende på vilken slags arbetsplats.
Det har sin egen betydelse.

Oftast är de,
svarta, vita, blondiner, mörka
kvinna eller man
stora, tjocka, smala.
I alla fall,
alla är chefer

Dom brukar vara på en olämplig tid
som en katt smyger omkring oss
Det räcker att snoka
och det var det som de väntade
för att sparka folket eller ...
bjuda på varmt kaffe.

Chefer kan vara
duktiga, snygga, elaka,
stränga, tråkiga, egoistiska.
Chefen fördelar jobbet
kontrollerar jobbet,
De gör oss nervösa

Deras blickar liksom taggar krossar våra själar
men,
för det mesta
strålar deras blickar trygghet och värme
som sol strålarna vid gryningen.
En chef ska vara ...
en vän, en kompis
dom som med sin synlighet
erövrar våra hjärtan
och inte tvärtom

Chef
Känner du dig som en chef?
i alla fall ...
Inte jag.

José H Romero

De finns!

I djup tystnad, i ödsliga mörka rum.
Fastfrusna i sina kistor, själarnas rum, strävande ut.
I dagens ljus i nattens mörker, jämt strävande.
Blodet flyter ej, själen flyr ej, evigt fruset.
De når aldrig fram, nertryckta, fastfrusna, strävande
hem, hem.
Kan ej glömmas, finns överallt, får ej glömmas.
Känner dem, ser dem, i årens flykt.
Vill ej glömmas.

Tack min ängel

Höstens vackra färger
Vinterns vita snö.
Vårens grönska.
Sommarens varma sol.
Leva.

Tage Söderström

Stadsbild

Bussturva tunga kroppar
faller ner på
säten
Barnaögons förundran
En man körde sin moped
med två fastsatta kryckor.

Mödrar barnvagnar
på led
nappar
Ivriga ammande mödrar
bröstar, för sina babys
Kroppar tunga av havandeskap

De eleganta butikerna
speglar fullheter
och skönheter
osynligt lidande

Ulf Hellsing

Vadå ?

Det är så många varför,
Jag kan inte förstå,
Förstå, förstå, vadå?
Varför reagerar nån så?
Förstå, förstå, vadå?
När, var, varför?
Hur göra, därför.
Förstå, förstå, vadå?
Och ändå vara,
bara vara.
Den man ä.
Den man ä.

Kanske har man fel,
Jo, jag minns en del,
Men vadå, vadå,
Det får la gå ändå,
Försöka sätt att hitta,
Lära gamla hundar sitta,
Förstå, förstå, vadå?
Men varför, varför?
Alla i livets älv.
Ä ändå alltid "själv".
Ändå alltid "själv".

Henrik Björlin

Nattlig vandring

När jag stigit på fel tåg kom jag på avvägar.
Jag skulle hälsa på min mor i Zürichtrakten
men hamnade i en väldig stad utan namn
kring midnatt där jag fick gå av tåget
som aldrig mer skulle åka någonstans.

De dämpade gatlyktorna kastade min egen skugga
på de palatsliknande byggnaderna.

Den ofrivilliga resan verkade ha nått vägs ände.

Vart tog det mystiska ljuset vägen
som jag hade drömt om
hela mitt liv?

Norbert Feusi

Smeden

Hans smedhänder
är silkeslena,
hans arbetskjortor
bländvitt rena.
Han smider icke
länk till kedja.
Han jobbar i
en tankesmedja.

Curt O Wallerud

Lördag 12/11 2011

Vaknar upp i Midsommarkransen
Omedvetet sista kyssen farväl
Arbete börjar, arbete slutar
Duschar, äter, byter om
Läser dikt på scen
Kvinna tar min hand
Somnar själv på madrass
Vaknar upp i Hornstull

Thomas. N

Cinnobersken

Det började så fjärlislikt
En rödlätt solnedgång
På en namnlös plats där stjärnor
Sjöng vår första sång
Någonting så mycket större
Än oss två drog igång

Det började så bra

Vattnet smekte stranden
Och små snäckskal spela blues
När havet kom kraschande mot oss
Till och med månen drog på mun
Och du tändes, som ett bloss

Jupiter lekte med Uranus
Tillsammans drömde vi i egna banor
Nattljuden klingade så klart
Ditt rastlösa skratt var underbart

Sen lämnade vi sanden
Kvällsbrisen gav komfort
Livets svåra frågor dog i vinden
Evigheten var där, bara en morgon bort
Och resten skulle visa sig med tiden
Vi var frusna löv som fångats in av vintern

Norrskan brann i skyn och sjökaptener
Hoppade i sjön och störde freden
I nattens bleka dager levde vi
Vi lekte väl ett par på ledig tid

Nu ylar vargarna på andra hedar
Fårens flockar leds av andra herdar
Det blåser tungt av stoft och tomma ord

Vårt tredje millenium härjades av krig
Kroksablar och skuggor brann i takt
Allt det ädelt vackra bröts och nöttes ned
Av den vän vi kallar tid men aldrig ser
Men det
Började så bra
Vi började så bra

Arvid Svenske

Mitt hjärta av rödrosa plast

mitt hjärta är av rödrosa plast
det blev så i möte med en man
jag trodde han var levande
det visade sig vara en fågelskrämma

nu sitter jag i ett tomt rum
äter hamburgare och Heinzsoppa med Andy Warhol
vid det runda vita stålplastbordet
och bilden av Marilyn som enda sällskap

mitt sköte har drabbats av frostrosor
och glömt att det en gång gav liv
min högerarm är ut led
och mitt huvud har jag gömt i en byrålåda

Wivianne Runske

En författares ord

Sedan revolutionen 1979 är Iran en islamisk republik. Landets lag är sharia. De islamiska lagarna styr landet sedan 1979. Shiamuslimer tillhör en minoritetsreligion inom de flesta muslimska länder. Efter revolutionen i Iran blev kvinnor tvungna att bära slöja. Och olydiga, skyldiga men även oskyldiga människor dömdes till döden genom steningar eller hängningar.

Före revolutionen var Iran ett sekulariserat, icke-religiöst, samhälle. Kanske det mest sekulariserade bland alla muslimska länder i hela Mellanöstern. Landet moderniserades snabbt och reformerna under shahens tid var många. Så fick till exempel kvinnorna rösträtt 1963. Och bruket av slöja hade avskaffats redan 1936 av Reza shah, shahens far.

Ändå var revolutionen nästan hela folkets revolution, även kvinnornas. Man undrar vad meningen var med att genomföra en revolution vars följd blev att hela befolkningen och särskilt kvinnornas rättigheter kraftigt försämrades?

Och med alla dem som efter ett tag ångrade sig?

Khomeini betade av iraniernas livsgröda ända ner till rötterna och nu slog vi igen rot i små burkar i olika länders fönster.

*

Ingen vet vad verkligen hände för de miljoner människor som flydde undan revolutionen. Fick de ett bättre liv, har de lyckats att hantera det nya livet på bra sätt?

Eller ...

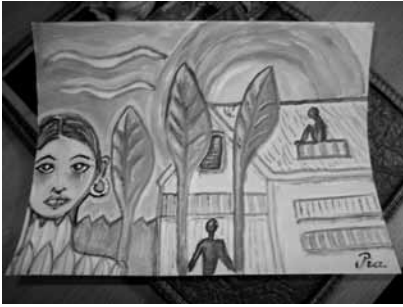
Jo, på slutet blåste alla våra drömmar bort i ett helvete av den islamiska blodbadsrevolutionen i Iran!

*Ur min självbiografi
"En lyckad landning på säker mark" år 2012
Den flygande poeten, författaren och konstnären*

Akram Monfared Arya

Aldrig mer ska någon

Aldrig mer ska någon
tvinga mig till något
jag inte vill

Aldrig mer ska någon
söka tystnaden för min
skull
Aldrig mer ska stelbentheten
råda i mitt liv –
för en längre tid
Stelbentheten ska inte ta
någon plats hos mig –
inte heller hjärtlösheten
eller högdragenheten

För den som inget hjärta har
finns många gränser
Gränser ska jag överträda
för att se mitt rätta jag ...
Kärleken är störst
Den gömmer i en
utslagen blomma
i en utsträckt hand
i en varm bädd
att sova i
Små enkla ting
inte storvulna ord

Pia K

Poesiessens

Tankar klyver morgondagen Jag ser en morgonrodnads
purpurflod flyta över himlens blåa hav Ser hur
solstrimmors virvlande lekar tumla om bland alléns
sturvuxna ekar

– Afrikan-Asiat-Europé –

Jag är en livets gäst märkt av tid och ålderdom I mitt
hjärtats fönster kan jag se ... gestalter komma från olika
länder Mina tankar håller mig à jour dag som natt, där
under finns scener ur livets akt Jag ser in i det fördolda
Möter återfödslar, från årtusendens lopp Återser bilden
av min förra kropp Min penna forma dödlig sömn
(döden skrämmer mig inte) Jag ser hur perlregn falla
över blomsterspäckad jord Avtryck av tankar, skapa ord

Fosforskimmer formas ur mina händer Jag förnimmer
gulröd solnedgång, öken, brunbränd sand

Purpurfärgen på himlen för dagen bleknat har Upplever
i mitt innersta väsen hur osynliga minnen lever kvar

Livet återvänder under vandrande solljus

J D M

Ur "Baronessan Johanna de Mazars ockulta dagbok",
Britta Axelsdotter Boström

Skulle du

Skulle du säga: "Åh nej!
det här är inte min grej!"
När dig är man så nära
och i varann är vi så kära?
Skulle du be mig att gå,
glömma allt, vägra att få?
Skulle du verkligen det?
... mig får du aldrig mer se ...
Skulle du?
Men svara då! Skulle du?

Lalasa Berinson

Dikt

att älska att skratta att gråta att längta

att sörja

att göra en och annan macka

att leva

livet gör en så trött ibland

hur gör man för att bara vara

utan klocka

utan måsten

regnet öser ner

dörren är öppen mot doften

annie lennox

lördag eftermiddag i San Salvador

ett glas vin som sällskap på resa till istanbul

att resa i sängen bekvämt

över hela världen

mannen jobbar

jag längtar

sonen jobbar glad över dyk med vita hajar

mitt i livet

mitt-i-mellan alla

här och där

var finns jag ... JAG MIG

i mig ... hoppas det

Ann Olesen

A nuestros caidos

La muerte no debe ser idealizada,
como lo hizo el romanticismo,
no es mas justa ni bella.

La muerte es siempre inoportuna
abusiva, desconsiderada, agresiva.

Un desatino que deja una distancia
que interrumpe siempre, y siempre,
es un abismo ...

Un vacio que queda entre el que se
ha ido, o se fue y nosotros sus cercanos.

Que nada puede alcanzar a llenar
y sobretodo a consolarnos.

La muerte divide al ser humano
y nos separa del hechizo y
sobretodo en la fascinacion
en que viviriamos eternamente.–

Maximo Varela

*

Här på Centralen
Ständig motrörelse
Medgång och motgång
I ögonblickets
Korta sekvenser möter
Döda levande

Neutral ansats
Absolut oförberedda
Färdas vi rakt ut

Sigrid Tades

Mer eller mindre än 15 minuter

googla ditt ögonblick
googla dig

egodagen varar för evigt
trodde du
trodde du

googla ditt namn
googla dig

nuet lever för alltid
leve ditt nu
i evighet

smärtan tar emot
nuet glöder
googla dig

googla ditt namn
googla dig

ut ur tiden
försvinner du
försvinner du

längtan går aldrig över
googla dig
googla dig

du onanerar inte längre
du googlar dig
stilla och rent
i förtvivlan

nu googlar du dig

du har dina 15 minuter
av frihet
innan du försvinner
googla dig
googla dig

nu googlar du dig

Amen, amen

Andreas Björsten

✱

Var finns den Rakryggade Uppriktigheten?

Var finns den Fiffiga Människan?

Var finns den Ärliga Åsikten?

Var finns den Finurliga och Originella Människan? och den Spontana, Livskraftiga och Älskvärda?

Var finns Livet?

I-fånen, Fis-bok, Fläskis & Töntis, Heminredning och IKEA, Karriär och Positionering, Allergier, Dödsskräck, Pengar, Usel musik, Urusel Konst, Hemska Böcker och Billig Amerikansk Skräp-film står på dagordningen när den nya Fascismen regerar.

Disciplinen har segrat över Kärleken.

I Sovjetunionen blev dom flesta lydiga kommunister, men inte alla

..... och i Hitler-Tyskland stod de flesta med spikrak arm, men inte alla

MEN IDAG 2012 SÅ FÖLJER ALLA DISCIPLINERAT OCH RATIONELLT MINSTA LILLA VINK IFRÅN VÅR TIDS FASCISM DÄR LEDARNA INTE SYNS.

Idioterna vann dom tråkiga som alltid ska planera livet in i minsta detalj, dom förutsägbara som aldrig någonsin vågar gå någon ny spännande väg i livet, dom bekväma som har hittat sin P-plats i tillvaron, dom lata som inte orkar leva och som väntar på döden, dom könslösa och politiskt korrekta, som inte har en aning om Själens Oändlighet och det Uppriktiga Hjärtats Lag dom trötta dom vann.

أنثى المطر

إلى فاطمة.. هربت من العشق فلاحقتها لعنته.

في الشقة الضيقة والواقعة في الطابق الخامس من البناية المطلة على الغابة الواسعة - فتحت أنثى المطر الشباك فقابلتها غيمة غير مرئية من خليط عطري متجانس - أكثر من عشرين عاما ولا تنتمي لهذا المكان، أكثر من عشرين عاما تحاصرها الهزيمة مرة من الوطن ومرة من عائلتها.

حبات المطر تسقط فوق زجاج الشباك فتجرحه..،

في زاوية الغرفة، جلست أنثى المطر أمام الحاسوب، على الشاشة ثمة عنوان مغرب، "المستقبل امرأة"،

قالت: حقاً!

في حقل التعليق كتبت أنثى المطر: (أحلم بزوج وبيت مرتب على نحو جيد)

Till Fatima!

Hon ville undfly kärleken, men som en förbannelse så hann den ifatt henne.

I den lilla lägenheten på 5:e våningen, med utsikt över den stora skogen, som hon inte riktigt hade beundrat.

Himlen hänger blyertsgrå och nästan skär sig mot trädens nygröna. Fatima öppnade fönstret och möttes av en sprudlande doft.

I mer än 20 år har misslyckandet från hemlandet och familjen belägrat henne.

Ned för fönsterglasets smattrar och strilar nu regndroppar.

I rumshörnet satte hon sig framför datorn vid fönsterbrädet av koppar,

Det på skärmen hade fångat hennes uppmärksamhet, (Kvinnan är framtiden).

Stod det på en sida med åsiktsfrihet.

Är det sant? sade hon för sig själv och började skriva: (Jag önskar mig en man och ett fint hem).

*

I skogen vill jag se
Sjöar, träd, berg
och himmel
När jag är på
toppen av ett.

Ture Jansen

Vinden minns

Över finnmarken blåser skogarnas svaga vind
från bergen, över de spegelblanka sjöar.
Ängar runt Luossastugan viskar och sjunger.
Poetens ande svävar ovan Luossas ängar
och spelar sin svarta fiol.

Dalavindens ande minns,
som den alltid har mints,
sekel efter sekel,
förbi svedjebrukarnas bosättningar
och kolarens låga koja av jord.
Himmelens vita moln
som rök från urtidens svedjebränning.

Keijo Winstén

✱

ibland hörs med vinden på natten:
... tro på pengarnas makt!
Man börjar svettas och tänker snabbt
yaaaap... pengarna!
... pengarnas makt...
... pengarnas makt...
Det hörs ibland på natten:
... tro på Gud och Kärlek!
man börjar bli stolt
och nöjd att nånstans
segrar rätt och solstrålar...
Naturen är Allsmäktige Gud
Och Han betraktar oss
med tanke med moln
ibland med vindens kalla drag!
Jag har en fråga som brummar
och ekar i min gamla knopp
Är Gud Allsmäktige stark?
Vad vet Han om fallna änglar!
Änglar som använder guld
för att gjuta Jesus evigt kors
och visar Hans Apia väg
med briljanter och rubiner...
Där var Hans blod!
Finns nån som kan räkna
deras falska godhet
med dåligt andedräkt...
... pengarnas makt...
... pengarnas makt...
Sorglig nog
att blänkande silver spänn
marschera i första raden
på jordens öppna fält...

Universum

Ur solens gaser hetare än glödsprängd lava
kom något ingen tidigare sett.

Ett våldsamt klot med tusenhundra spröt
vars ändrar svällt till svarta fräsbehängda blåsor.
Och intern fyllts av tonvis grus och damm.

Själv satt jag bakom solens makalösa stordåd
och såg hur troligt universum föddes fram.
Blev enda vittne till det stora, ofattbara.

Som fågelägget sprängs, när ungen vuxit till,
sprack varje enskild blåsa upp och magma, damm och
sten sågs tränga ut, och var och en fick egen färg och
form.

Så fylldes rymden ut av 838 öar, med egna strikta och
kompleta banor.

Jag hade först av alltets alla, stumt förundrad, nått en
insikt om oändligt stora universums tillkomst.
Det som en gång fötts ur våndor från en mångfald
blåsor, gavs form från varje spröts subtila egenhet.

Men därmed är alls inte hela födslofrågan löst. För
bortom solens makt och kraft och universums
tillkomst, bakom min rygg, där kompakt mörker
råder, fanns inget spår av det som en gång faktiskt
födde spröten.

Leveämpi vuode

Se mitä kaipasin
illan riisuttua ihoasi
kun painauduit lähelleni
niin että olimme siinä yhtä
käännyin kupeelleni
käteni valahtaa
vapaasti vatsallesi
mikään tässä maisemassa
uutta tai outoa

Kerroit nuukuvasi hyvin
rapakon takana

Niin siitähän on jo aikaa

M. Anttila

Dikten om ett ex

Gud hör bön

Det gör inte kvinnan jag älskar

Hon är lika blind som psykvården när

jag blottar mitt inre

Buster Lindqvist

Säg mig måne, om du fryser

Säg mig måne, om du fryser,
en natt som denna, kall och blå?
Så blekvit du på himlen lyser,
så enslig tycks din bana gå.

Själv har jag också tappat färgen,
och blivit blek som en månsten,
och fryser ända in i märgen,
en gravkyla i märg och ben.

Känns som jag är en orosande,
som ylar ödsligt i en skog.
En vindil kommer och bär fram det
urtidsyl som plågats nog.

Men trolskt är skenet som mig famnar,
Jag badar i dess vita glans.
Ej vet jag nåt om var jag hamnar,
men vill ej någon annanstans.

För trösterikt här doftar marken,
av multna löv och fukt och jord.
Likt Noa, som steg ner från arken
ser jag en ny och bättre jord.

Det tycks mig som om natten bär mig,
den sveper upp mig i sin famn.
De orosvindar som förtär mig
ropar också mitt rätta namn.

✱

Livet kan ibland kännas dystert
och grått
Jag har tappat gnistan jag en gång fått
Då en tanke mig slår
Till operan jag går!
En sista biljett jag fick
och musiken gav mig världens kick!
Det var sång o. musik från sen länge
flydda da'r
med en kraft o. en rytm som inte mycket
annat nu har
Huvudpersonerna då? Ja, inga operadivor
Nej, sju av livet omärkta 80+ kvinnor
Allt detta gav mig åter hopp o. tro,
och mitt hjärta fick ro.

Tack musiken o. alla dess utövare!

Brittmarie Lind

✱

- När de där lejonen liksom kommer ikapp och flåsar en i nacken, då är det bara lösögonfransar som hjälper.
- Och så går hjärtat mitt sönder. Det har varit ett ensamt år.
- Kom in på msn sen om du kan och orkar! Okej??
- Så här ligger d till, slut snackat me skit om folk, ni som inte känner personen ifråga ska fan inte öppna käften, o d gäller människor både inom o utom AIK, ni e rent patetiska.
- Crapcrapcrap jag hittade en docka jag måste ha.
- Gah! Lampan i badrummet gick. Skulle skruva loss locket/höljet, men har ingen mejsel som passar.
- Inte många hjärnceller hos Katrin heller.

En dag på Facebook.

Jonatan "Plogen" Loxdal

Sexto-septett

Somarnattens ljus glimmar
över flodens yta,
där and och måsar simmar
där blommorna flyta.

Mannen av kärlek brinner
till en mystisk kvinna
där åns flöde rinner
han vill henne vinna.

Kärleken finns i drömmen
i en fattbar gestalt;
som skraddaren med sömnen
lätt sammanfogar allt.

Han ensam längtan känner
till drömmens klara bild;
bland åns simmande vänner
hans längtan blir stegrat vild.

Som i en syn, strax han ser
vid åns dimhöljda strand
hon som åt en annan ler
vid dimhöljd mynnings rand.

Lars-Olof Wallin

Det ena och det andra

Jag är pensionär

Det enda jag nu producerar
är sopor och dikter
Det ena är jag säker på
Det andra kan ifrågasättas

Förresten

Kanske framställde jag
också tidigare mest sopor
Några dikter blev det i alla fall inte
vad jag kan minnas
Det är nog den största skillnaden
mellan då och nu
Om alltså det jag skriver är dikter
Om inte
så är väl tillvaron densamma som förut

Vill man se en skillnad
kan man säga att de tidigare soporna
åstadkom jag främst som producent
Nu gör jag det enbart som konsument
Om man undantar dikterna förstås

I ett större sammanhang
kan väl allt göra detsamma
Snart blir jag själv sopor
Då behöver man inte bekymra sig
varken om det ena eller det andra

Kai Blomqvist

Gabriel

Hon fungerar som en kärleksfull coach,
för den kreativa eran,
förmågan att samverka i tiden.

Hon har ingen hand, men det är
för att Jag, ska kunna skapa.

Hon utstrålar en kvinnlig energi,
en gudomlig kontakt, för de vackra
orden som hamnar på ark.

Hon har ingen hand, men det är
för att Jag, ska kunna skriva.

Hon manifesterar och publicerar,
de verk, skrivna av ett stoft
av glitter och magi.

Hon har ingen hand, men det är
för att Jag, ska vinka till Gabriel,
av glädje, när andra får läsa mina texter
skapad av hennes högra hand.

Maya Engström

Kärlekstripp

På kvällen kryper jag bredvid Dig,
under samma täcke.
Rullar mig i Din armhåla,
det känns skönt för bägge.

Dina heta händer eggas,
doften berusar mig.
Alla sinnen önskar,
att få äga käraste Dig.

Jag flyger med dig till höjden,
sitter på molnens kant.
Viftar ivrigt med tårna,
börjar returrestan brant.

Bredvid Dig jag mattas,
snart åter på jorden är.
Viskar med suck av lyckan
– Så bra har jag med Dig här.

Seija Silvennoinen

The Well from Above

1. Come drink from the water that gives you new life
a fountain from heaven with precious delight.
The words of His Kingdom, the wisdom of life,
you find in this well so deep and so bright.
2. This well from above gives its water for free,
drink of it daily, it gives harmony.
The thirst of your soul it quenches for sure.
Jesus is near you, your heart is made pure.
3. Beloved you are chosen being His bride,
prepared for His coming, adorned with His might.
Jesus He loves you with unceasing love,
longing to welcome you in heaven above.
4. The banqueting table He has prepared now for you,
the marriage of the Lamb is a beautiful view.
O, what a wonderful feast it will be,
with sisters and brothers in sweet harmony.
5. Now the Kingdom of God has come to the earth.
The new Jerusalem has come to its birth.
In Jesus we have trusted, now he calls us to reign.
We celebrate His victory, we have not come to shame.
6. Glory to the King, glory to the Lamb,
the 1000 years of peace has begun.
We dwell and enjoy the presence of our King,
the Golden Gate is opened and we shall sing.

Deborah Fischer

Gryning

Dagen gryr ... i sin fulla glans.
Svepande dimma, sorgsna fågelsång
allt sammanlänkat i naturens ljuva famn.
Vem är det som vaknar i det mörka rummet?
Låt ljuset smeka dig, min kära vän,
det finns ingenting att frukta mer än
fruktan själv, och den varar bara en
liten stund, så vila i den, och släpp
den sen, in i evighetens gapande mun.
Allt återgår, dit den har kommit ifrån,
så låt dig föras dit din själ längtar till.
Följ kärlekens vilda vågor, drunkna in i
den ljuvliga rytm, förlora dig in i intimitetens
varma läppar, känn smaken och dofterna,
och låt beröringens elektriska stötar
genomborra hela ditt väsen.
Här kan du stanna för evigt, för här,
hör du hemma.

Spaltro Titti

✱

I mitt samtal med dig
ser jag dig och säger
bara lite av vad jag ser
hos dig.

I ögonblicket efter ser
jag på dig.

I ögonblicket därefter
säger jag resten av
vad jag ser hos dig.

I ögonblicket efter
ser jag vad som
hänt hos dig.

David Jemsby.

Rädda lilla jag

Rädslan att inte få
Skrämde bort allt jag hade

När jag blev rädd att
förlora hade jag
redan förlorat.

Allt jag sökte var
något som alla kallade
"lycka".

Men inget jag fann var lycka.
Jag sökte efter välmående
i människor och platser
Jag tog hänsyn, men inte
till mig själv
Jag ursäktade, men aldrig
mig själv.

Varför ville jag söka något som jag redan hade?

Jian Obaid

Pojken och våren

Dagen släcker sina dovt porlande drag
och pojken kryper in under mörkret.
Stråken sträcker ut sig längs med fiolen;
strängarna vibrerar under täcket.

Varje morgon söker pojken tecken
på att ännu en vinter har passerat;
han ser buskarnas och trädens knoppar
och de tidiga lökarnas rörelse.

Titta Pappa! säger han och pekar.
Snön har i det närmaste försvunnit.
Luftens bitterljuva vemod viskar ljumt,
trädens klockor ringer in våren.

Bengt O Björklund

*

Vill du gå med mig dit ut
där stjärnor föds och dör
dit höstlövens irrfärd är
gången
där vår sorgsna väg tar slut
och där till sist vi hör
den avlägsna, drömlika
sången

Skogsmannen Lars Larsen

Blekingevalsen

Jag hissar seglen här i Elsebråne
kryssar ut på Kattkrokens vik,
passerar Älmtas båda holmar
ut på Rolands Hav jag far.
Solen skiner och brisen är god
snart Halahults fyr jag ser.
Vid Knaggelids holme så gör jag en gipp
skymtar Lobergets vårdkasehög.

Vi är på väg till dans i Lörby
min älskade Ynde och jag,
å det forsar friskt om stäven
när vi går på slören ty,
nu så närmar vi oss Kladdavréet
och kobbarna vid Furumo.
Här vid Vesans strand vi tar varann i hand
och går iland här i Bjäraryd.

Här på bryggan uti Flymen
här dansas polskor, snoa och vals.
Där är Mältan med sitt dragspel
men han dansar inte alls.
Ty den Senoren han är spelman
och sjöman likaså,
när han lättar ankar i Nävrägöls hamn
går det undan så gunås.

Nu är det dax att lätta ankar
och segla hem på Rolands Hav.
Vi kryssar kring bland Skrubbeboda kobbar
över Orlunden i lovart vi far,

och gör an vid Ströbyns brygga
för att träffa Olof Ström.
Vi ska höja ett glas till potatis och sill
och drömma en Boafallsdröm.

Vi äter fisk från Abborramåla
och dricker nubbe från Vasakull.
Vi har det trevligt och gemytligt
och min Ynde hon är så huld.
Nu är det sent och dax för hemfärd
från Silpinge vi seglar ut,
vid Belganets udde syns Månaskens måne
i Elsebråne é det slut.

Stefan Viljehammar

Undangömmar

ger mig ut i det fina vädret
bladglimmer var man än vänder blicken
glimmar i den härliga höstsolen
ljusskimmer likt glödande
sprakande eldar
färgerna exploderar

andas in den klara luften,
undangömmar de negativa tankarna
så där en höstdag som tillvaratas ska

bortglömt är allt gammalt
ej lönt
stå och stampa
så hjärtat blir ömt

njuter av allt det vackra
förmimmer känslan av
total frihet
total glädje
är här
just nu
idag

Soffia Wirström (lillia)

✱

Jag gråter ganska ofta
Gråter inuti tillsammans med den sårade hjärtroten.
Tårar som ingen längre kan se
Strömmar som kristallkulor.

Strömmar som glaspärlor ur hjärtroten,
och borrar sig fast
och blir alla smärtpunkter
som inte ger någon ro.

Jag gråter ganska ofta ur hjärtat,
när jag sitter där på bussen,
när jag ler sval,
och när jag pratar med någon ordförande i någon
bostadsrättsförening
Någon som vill sälja
Status och nya gallergrindar.
Gallergrindar som kan stänga ute
oinbjudna fenomen,
och tårar,
som inte bör finnas alls.

Jag gråter ganska ofta med min hjärtrot,
och jag är inte alls så sval,
som dina ögon vant sig
att betrakta mig.

Tårarna ur min hjärtrot som kristaller längst in
Strömmar inte längre som då.
Som då, när jag var liten, och när jag grät så regnade i ansiktet
Grät högt över alla skrubbsår på mina ben
Då grät jag ganska ofta.

Nicole Johnson

lys

försvar
svar du söka må
när du minst anar
finns svaren där
här
yr omkring
ting blir ingenting
glimmer glimrar
likt gyllene stjärnstoft
i mörka natten

inom dig du vet
där finns svar
de du behöver
växer gör du nu

du kom nyss på
vad som är bra för dig
din själ din kropp
ditt hjärta ditt sinne
vid sådana tillfällen
finns det ställen
där själen växer

lys
fortsätt lys
lys för din inre källa
lys för dig själv
mörka kvällar
när en ensam stund
blir din

lys
lys
lys lys lys

din sång
tror på dig
tror på den sång
som din själ
vill sjunga

den sång som du orkar dela
sjung den för gammal som ung
lys och sjung

"Aller"

Vintersaga

En gång när vår skaparmoder
Såg den nakna, fula jorden
Tänkte hon så här:
Å. Jag måste kompensera
Mänskorna för dessa
Multnande och fula ogräs
På den frusna kalla jorden – –
Kala grenar och därtill
Mänskoskräp och spill ...

Och hon tänkte vackra tankar –
Rena former, symmetri –
Och de tankar, som hon drömde
Blev till flagor, rena vita,
Och hon kallade dom SNÖ!
Plötsligt så är hela rymden
Utav vita flagor full ...!
Sakta de dala mot jorden.
Snart de skapat en ny värld –
Vitt och vackert bäddas jorden in
I vithet, som blott fötts av skaparns skönhetslängtan ...!

Barnaögon stråla, skratten tillra ...
Moder Gud hon lyssnar, ler;
Helt förnöjd hon ser:
"Nu är skapelsen fullkomnad!"
Vilar sig i vita drivan.

Esther Callmer

Krig och död

Vi ser, vi hör och vi tittar på från ett land i överflöd,
människor skriker och brottas för att få sitt dagliga bröd.

Vad kan du och jag göra för att stoppa onskans makt,
vidrigt när vi som åskådare ser denna människoslakt.

Svaret är kanske att öppna våra ögon och börja tänka,
stackars kvinna som nu blivit änka.

Jag känner mig av detta berörd,
känslor måste vakna, känner mig av detta störd.

Tidig morgon, sen natt.

Örjan Noreheim

Vad drömmer

Du känslolösa vår, sommarens söndagsbarn
med dina solskensströmmar, drömmar
med dina doftens smek
med dina sårbara tankar
med dina sorgsna ögon
och
ångerfulla drömmar
vad drömmer, vad drömmer
själen din;
ditt liv är rågat
den dag är som 66 år då
din själ slocknade
och dina känslor

Ilari Sole

Jag ville av jordisk kärlek översvämmas.

Jag ville av jordisk kärlek översvämmas
och leva dagar som i glädje stämmas,
och fånga knippen av solens strålar
att fästa på dina ögons violblåa glans,
med granna kärleksord jag livet målar
som vore det en gammaldags romans,
och kanske borde jag skämmas
– ifall inte skönhet fanns.

Måhända kunde du och jag leka,
en lek om styrka, en om att tveka,
en var den starka, en var den svaga,
vi skulle varandra värna, hålla, lyfta
och ingen ville den andre bedraga,
läppar skulle stänga dödens klyfta
med kyssar heta, inte kalla bleka
– ifall det sanna fanns.

Vem är då aska, vem är heta glöden
när banden är som livet och döden,
det tänjer och rister, ej helt brister,
det finnes röster, de sjunger ur grenar
ur gravar och himlar, aldrig livet mister,
sådant som skiljer, men mest förenar,
gåtfulla är den stora glädjens flöden,
– ifall sällhet fanns.

Och gamla är vi, kloka som dårar,
när Eros pilar ännu hjärtat sårar,
det hörs i tidens klockor, ljuden larmar,
men Charons färja har sjunkit i viken,
dina ögon är som öppna fönsterkarmar
där inget ljuset stänger, öppnar nya riken,
jag sanna verkligheten spårar,
– som om ... jag trodde du fanns.

Se upp för skojarna där ute

Lita på dig själv

Låt ingen annan
ta över ditt roder

Låt dig ej luras
av skojarna därute
dom där
med dåligt självförtroende

Ewa Meldrum

Framträdanden, 1-3

1. Höstliga stråk i tidig
september. Fibblorna ligger
lågt, svävande gula snöflingo
i markernas kylig vinddrag.
Sommaren som skulle komma
har gått, trots att lummigheten
står lika tät som vid midsommar:
ett år till de tidigare,
lagt som patiens.
Lika envetet går den ut
som kistans svartklädda bärare
träder ut ur kyrkan.
2. Vildvinets rustika smak
av höst, dess kropp
av råa vinddrag, för
glasartad att buteljeras
Röda blad i drivor; de kala
väggens sätt att annonsera
höstens framträdande.
3. Gripa tag
i verkligheten, veckla ut
den så som illusionisten
vecklar ut
sin tomma näsduk
och näsduken mitt i
de sedvanligaste haranger
visar sig innehålla
ditt livs överraskning,
om så bara
en dikt.

Vinden

Jag älskar vinden.

Vinden under vårvärmen,
som försiktigt för med sig hoppet, av löftet, om långa
och ljusa sommarnätter igen.

Jag älskar vinden.

Vinden under högsommaren,
som svalkar min heta, längtande kropp, i den varma
och fuktiga tropiska sommarnatten.

Jag älskar vinden.

Vinden under höststormen,
som lekfullt kastar den höga och klara luften, kring träd,
med flammande löv av alm och ek.

Jag älskar vinden.

Vinden under midvintern,
som varsamt för kylan ner från yttre rymden, så snön
knarrar, under skorna i en vinterlek.

Jag älskar vinden.

För att vinden, i sin beständighet, stillsamt bär förändringar,
till något annat, bättre och mer.

För att vinden, i sin kraftfullhet, ruskar om min fasta
envishet, så jag vågar öppna mitt skal.

För att vinden, i sin nyckfullhet, virvlande tar nya vägar,
påverkar det jag upplever och ser.

För att vinden, i sin kärleksfullhet, viskande låter mig höra
min själ, och mitt eget hjärtas val.

Som jag älskar vinden.

Vinden, som på alla dessa olika sätt, genom luften,
bär dina ord till mig.

Åke Almlil

Argsint man letar efter sitt förstånd

Reser sig upp ur sängen och famlar efter ljuset Då
strålar en stjärna ur en nebulosa Och mannen längtar
plötsligt sin dolda känsla till universum Han varseblir
evigheten och känner sig lugn”

Har blivit inspirerad av av en nära som visat hur vägen
kröker och genast visar den nya riktningen

Jon-Sture Sigurdsson

Bokstavs barn

Du har fått diagnos
lilla bokstavs barn
Du har fått din stämpel i pannan
Blivit utredd och testad
och förts in i journal
då du inte liknar nån annan

Men vem ser vem du är
och ser vad du kan
bara brister och fel registreras
Dina gränser och ramar
gör dig inte normal
så nu måste du medicineras

Det gör ont att se
hur du går för dig själv
alla andra har ju varandra
Men du blir aldrig vald
du får aldrig va me
Är ditt öde att ensam vandra

Vad har vi för värld
Vad är det för tid
Vem har rätt att döma o klandra

Monika Wallerby

Postcard from the here & now

The ice is thin
The air is fresh
Touring the unknown
Without a mesh
The trip was worth it
A treat to arrive
I'm moving lightly
And deeply alive

Susan Cohen

Dalakolfågeln

jag är en vind som
letar i skog och kärr
en hungrig ande av
Andersson – skalden
som nynnar längs stigar,
brinner när kolmilan
brinner och
tortyr äter
skogsfolkets ryggar

någon tycks viska
det skrämmer mig:
jag ser ingen trots
himlavalvets gula,
gnistrande ögon –
Savolax och svedjefolk
sår i askan
ser stora rågtunnor

skalden Den vandrar här
Pajso leker med
en mäktig trollkarl
Matts Larsa har
sin stall vid Finngammelgården
lockar till sin eviga nattsömn
med björnnalle som vet
det som inte en gruvsdisponent
färmår ens drömma om

Raimo Sillanpää

*

Tecken dansar
Själen andas –
får näring
Utan själen fungerar inte kroppen
Osynliga spår i snön
Glitter i träd
Hur beskrivs det osynliga?
En själ
Subtil
Frid
En evighet ringar in mig
Ett ljus är alltid med oss –
Kärleken och Sanningen –
Kraftkällan som vill alla väl

Maja Didrikson

Tyngdlöshet

Tiden må tyckas trög
som snigelns färd genom gräset,
men i backspegeln sedd,
flög den på snabba vingar.

En gång var jag ett barn
och kung över tyngdlösheten,
nuddade himlen med tån
i gungans svindlande båge.

Än minns jag kådans doft
och den sköna svedan i handen,
där jag från tallens topp
skådade ner på mitt rike.

Eva Giese

Hjärtats röst

Omärkligt nästan
men i alla fall fullt kännbara
små, snabba trubbiga stick i hjärtat
eller mitt i någonstans.

En plötslig registrering,
känslor och förnimmelser som egentligen alltid
funnits där
men avstängda
från medvetandet.

Det var nödvändigt att stänga av.
Då.

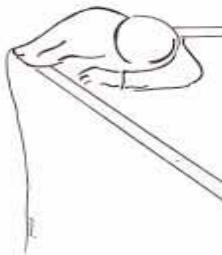
Hjärtat hade brustit annars.
Av alla upplevelser, smärtor och förnimmelser
som de andra inte såg.

Men hjärtat fortsatte att känna.
År ut och år in.

En dag kopplades medvetandet på.
En dag behövdes inga skyddande höljen mer.
En dag hördes alla strängar vibrera utan sordin.

En ny början tog vid.
Utan omskrivningar.
Hjärtat hade tillåtelse att tala fritt,
att bli berört
och leva medvetet i sina egna pulsslåg.

Ensamheten är färgstark

ensamheten ja
ensamheten nej
ensamhetens nejd
under fötterna av en nejlika
när den blommar
i de nedåtböjda grenarna på en pil
när den faller i vinterdvala
nedmörkt
nedmörkt
droppar i en långsmal bäck

vattenfragment i forsar där knappt bruset hörs
av klippor och berg. Ett vackert liv utan centrum
och gallerier ...

den myra som bär sin mat
utan att behöva dra en matvagn
en mask i talgoxens mun
som vi inte vet om den
till tystnades ära accepterar sig
som föda
septembersvampar
i en avlägsen skog
i mänskliga ögon
nedskriven som skrämmande
jordens talgåva ...

jag är stum.

Robab Mohab

Gud så bra jag väl har det
och så här kan det vara 10/11 2012

När ampelliljans siluett dallrar på den höstsoliga
väggen i rummet
och eken utanför har svarta sirliga grenar med bara
något löst
sittande gulrött löv kvar och jag äter penicillin.

Men Gud så bra jag väl har det även om tankarna
oftast upptar
någons lidande.

Tänk att få njuta av höstluften och ha mina varma
sköna skor.
vad behöver man mer, men tack för folkhögskolan för
seniorer
med alla livliga samtal.

En rädsla har jag dock, läste i DN 19 augusti 2012 om
"statsfeminism",
jag är nästan lite rädd.

Tänk om tjejer, vänd om lite.
Glöm inte alla sköra pojkar.
Hjälps åt.

Kram

Birgitta Fröling

Positionering (15-radiga dikter)

1.

Farliga frågor bör ställas försiktigt
Har min lön kommit än?
Det är snö på väg
Jag har blivit av med jobbet
Den här stan är hopplös att ha och göra med
Månen är oförstörbar
Jag behöver en lugn stund
Jag saknar planeten Pluto,
jag behöver nått att
hålla fast livet vid.
Jag skojar aldrig om nånting
speciellt inte om min uteblivna lön.
Kära dagbok, jag hatar dig
jag har en viljelös ansträngning
om nåt slags framtida liv.

2.

Ingenstans nån människa glad
"Du polarn, den här stan e skitkall."
Kära dagbok, jag ska sätta eld på
hela skiten, dig med. Och alla stav-
felen. Jag är ung trött och sliten,
har skoskav och längtar inte ens
bort. Jag är säker på att det här
är en dålig idé. Stå här och se glad ut
som nån på dekis "måste fan va full för
det där", förbaskat fult och öde
allting. Jag gillar sånt. "Hörru du
jag tycker inte om dig." Han sa
så. Jag stod där, skit samma, jag
är van. "Hörru du du ..." Visst vi
fryser, jag har svårt för årstider.

17/4-10

Tidig vår o går så sakta
som det tar att tänka
Proppfulla vitsippsknoppar
o sädesärlans kaxiga närhet;
saktar in o
stannar för syns skull
som ökar takten i tanken

Agust

✱

Inte visste jag, att jag skulle längta så,
Att ditt leende, skulle få mitt hjärta att slå.

Bara vi möttes du och jag, med våra blickar, och igenkännandet,
öppnade en värld, som inte fanns, innan du kom, till mig, till oss.

Alla dina nyfunna upptäckter, att kunna rulla runt.

Att en liten människa kan vara så stor, ta sådan plats i våra
liv, betyda så mycket, fastän du är så liten, fastän du knappt
landat i denna världen, så är du så betydelsefull, så stor, tar
en sådan plats i mitt liv.

Vad du är fin Rasmus, mitt barnbarn, 4 månader, mormor.

Helena Gräslund

Färger

Bland alla färger i världen, svarta och mörka är de mest
skräckfulla färgerna.
De är inte bara skräckfulla men kan också vara roliga, starka,
lustiga och skrämmande.
Andra djur är rädda för dem, medan människorna ibland
får panik inför dem.
Mannen och kvinnan älskar med varandra och de två
kropparna blir ett.
Och i mörkret blir barnet till och lever i mörkret i 9 eller 10
månader.
När fostret äntligen kommer ut, hon ser ljuset i sitt liv för
första gången.

Hon lever på jorden i sina korta eller långa år och tillbaka
till mörkret återvänder hon, med eller mot sin vilja.
Det är den skräcken som får människor att vara så rädda
för svarta och mörka färger.
Människorna vill ogärna bli påmind om någonting som
gör slut på deras totala existens i slutänden.
Människor är rädda för natt för att natten påminner dem
om gravens mörker,
som hon blir tvungen att vila i på slutet.

Hemligheten med allt som är dolt ligger i svart eller mörker.
Styrkan i allt som är starkt ligger i svart eller mörker.
Svarthålen där uppe är ingenting att leka med.
I de hålen lever svart och mörkrets skapare,
de originella färgernas Gud.

N'Denian Kebba Landing Sonko

Strand

när eldflugor ger upp
för sin hunger
mattas ett ljus i skogen

bara för ett ögonblick

i girlander
stödda av vinden
gungar mörker

banar väg för en vandrare

nattvågornas skvalp
får den täta vassen att brista
ut i närmandedans

blad som tungor mot varandra

rotsystem i dagen
hala av regn och fukt
faller mig i sidled

lite utanför stigens osynlighet

blir sittande
mossans väta glittrar
när eldflugorna väljer värd

att ge mig ljus, så tillräckligt

myllans svarta arv
jag målar som fingerfärg
totem på mina kinder

kom, kyss mig så jag skälver

Susanne Nybacka

✱

Med en bådande tystnad höll han upp facklan
Och uttalade en förbannelse över den röda
käglan som var iförd en vinterkappa av
snö och knäppte händerna i en bön

Svärdets konst är som magens ärende, de måste
behandlas med värdighet för att inte förlora
perfektionistens ära.
För att inte förlora värdigheten måste man
offra allt för konstens värde

Bilden var en xylografi som klippte av bandet
runt fel nötskal.
Provryttaren blinkade av häpnad, här fanns
dinglande sulor med mosaik.
Titta ner i hörnet och skrik: var är ärtan ...

Lars Johansson

✱

Det är ljus februaridag
Jag tar tuben, lämnar cykeln hemma
Det gäller ju att vara fräsch
Men jag är nervös
som fan

Vi träffas vid Slussen
Dricker kaffe, samtalar
Och allt känns väldigt bra

Men snart kall februarieftermiddag
Och det mörknar redan på Götgatan
Förkylning och defaitism regerar mitt huvud:

”Nu är det kört
Hon vill inte”

Ur min egen snömodd kommer tanken:
”Var och en hem till sitt”

Så frågar hon plötsligt
o m j a g v i l l
g ö r a
n å g o t m e r :

En promenad?

Hon rycker upp mig med rötterna
Jag exploderar
Reagerar instinktivt
Avfärdar förslag om promenad
Frågar i stället:
Hem till mig?!

I min lägenhet
Har jag inga etsningar
och heller inga ärr
den här varma februarikvällen

Vi dricker te
Den kväll
Då hela ensamheten
Slås i bitar
Jag Vi är i mål

Linus Rispling

Mi guarida

Mi refugio del bosque sigue allí,
al final del camino de la lluvia
que silencia el canto de la tierra.
Sus bodegas siguen llenas de añoranza,
su paredes taciturnas
almacenan el hastío de una brasa
que rehusa estar tan lejos de tu piel.
La oquedad de mí camino me supera
y encadeno el minuterero del reloj,
pero el tiempo se escabulle entre las hojas
y otra vez llega febrero y yo sin ti.

Min lya

Mitt skydd av skogen finns kvar
på vägen från regn
som tystar sången på jorden.
Dess källare är full av längtan,
dess väggar tystlåten
lagrar tristess i en spis
som vägrar att vara så långt borta från dig.
Den ihålligheten i min väg är obegriplig för mig,
jag försöker binda visaren med kedja
men tiden glider iväg mellan bladen
och här är februari igen utan dig.

Jorge González Raymond

Facetas

Ayer te vi a través de la ventana, he visto todas tus facetas.
Primero tal cual dulce y coqueta fuiste vistiendo de verde tu
silueta.

Con tu adolescente frescura, tu deliciosa hermosura.

Después te llenaste de colores y ya muy radiante,
nos impregnaste de tu fragancia exuberante.

Al cabo de tan hermoso período, fuiste vistiéndote de
dorado

y muy orgullosa de tan fina armadura, te fuiste desvistiendo
y mostrando hermosamente desnuda.

Ayer te vi a través de la ventana, he visto todas tus facetas.
Y por último, con la pureza de una novia, te vestiste de
blanco.

Y para serte franco, me gustan tus variaciones
porque sabes llegar a los corazones.

Fasetter

Igår såg jag dig genom fönstret, jag såg alla dina fasetter.
Först så söt och kokett du höll på att klä i grönt din silhuett,
med din ungdoms fräschhet din förtjusande skönhet.

Sedan fyllde du dig med färger och strålande
imponerande du oss med din starka doft.

Så efter en vacker tid klädde du dig i guld.
Och mycket stolt över ditt fina utseende klädde du av dig
och du visade dig naken och vacker.

Igår såg jag dig genom fönstret, jag såg alla dina fasetter.
Slutligen med en fästmörs renhet klädde du dig i vitt.
För att vara ärlig, tycker jag om dina variationer
därför att du vet hur du ska nå till hjärtat.

Älskade

Älskade, vad har hänt med mig?
När du ser på mig då känns det som ett hav –
mäktigt, vackert och djupt
med smeksamma vågor, inom mig.

Älskade, vad har du gjort med mig?
När du ser på mig då hörs det som en flöjt –
klart, rent och mjukt
likt klingande toner, inom mig.

Älskade, vad har du gett åt mig?
När du tar min hand
då tror jag knappt att det är sant –
att jag får vara din och leva i din närhet

Älskade, jag vet vad du har gett åt mig –
det är Kärleken!

Amor

Amor, ¿qué me ha pasado?
Cuando me miras, se siente como un mar –
inmenso, hermoso y profundo,
con olas que acarician mi interior.

Amor, ¿qué has hecho conmigo?
Cuando me miras, es como si escuchara una flauta –
clara, limpia y suave
como los tonos que hay dentro de mí

Amor, ¿qué me has dado?
Cuando tomas mi mano, a penas puedo creerlo
que voy a ser tuya y estar cerca de tí.

Amor, ya sé lo que me has dado –
¡Es el amor!

Precio de una amistad

Si tú quieres tener amigos
que sean por via legal,
que no sean de aquellos
a los que tú tienes que pagar.
La amistad no se compra,
esa nace de verdad
pero a los que tú has pagado,
esa es pura falsedad.
Yo perdí a "mis amigos";
en los que confiaba de verdad
podria dar muchos nombres,
para dar a conocer su falsedad.
Prefiero no tener amigos,
para poder vivir en paz
porque tener amigo como aquellos,
no gracias, prefiero la soledad.

Priset på en vänskap

Om du vill ha vänner,
som ska vara äkta
ska det inte vara dom
som du måste köpa.
Vänskap kan inte köpas,
den skapas av sanning.
Men vänskap som du köper,
är bara falsk.
Jag förlorade "vänner";
som jag verkligen litade på
Jag skulle kunna namnge dom,
för att tillkännage deras falskhet.
Föredrar att inte ha vänner,
för att kunna leva i fred
eftersom att ha vänner som dom,
nej tack, jag föredrar ensamhet.

Somos dos

Somos dos, dices tú.
Somos dos, digo yo.
Y así juntos por la vida
no detenemos el andar.

A la vera del camino
he detenido mi andar.
Y por más que el otro quiera
es imposible continuar.

Somos dos, dices tú.
Somos dos, digo yo.
Aunque aveces ...
me tengas que arrastrar.

Vi är två

Vi är två, säger du
vi är två, säger jag
så lever vi tillsammans
och slutar inte gå.

På vägen slutade jag
min promenad
och även om du gärna vill
är det omöjligt för mig
att fortsätta.

Vi är två, säger du
vi är två, säger jag
Fast ibland ...
måste du dra mig.

*

*Medan tiden
går
ansar jag min trädgård*

*Under tiden
blir
– nu då*

Under sanden

Mångatan över havet
leder tidvattnets strömmar
följer månens pendel
följer tidens gång

Tiden tänder liv
flammar flämtar brinner
så länge tiden vill
falnar slocknar dör

I strandens sand
våra fotspår
Under sanden
våra livsspår

i tidvattnets omlopp
omslutna
inneslutna

evigt

Inger Tengqvist

Hudnära

Du har fått mina känslor att ligga
precis under huden
nästan ytliga:
när jag ser ett nytt skott
spira på orkidén
som jag vårdat i flera år
brister jag nästan ut i tårar
rörd och fylld och fylld av glädje
Jag blundar
frammanar dig i tanken
och det hettar i blodet
hjärtat slår sina slag hårdare
och huden knottas
Jag kommer på mig själv med att le
ett stilla fånigt leende
som antagligen får mina ögon att blänka
Mina ögon blickar nu över en ny värld
en rikedom av små under
som jag hade glömt eller gömt
Jag blundar och tar med mig bilden av dig
och din glädje
dina glittrande ögon
blanka läppar från andetag du utstöter
när du håller mig hårt
din släta hud under tröjan ...
Och mina känslor vill bara ut
Brisera, explodera
Exponeras
Du har fått mina känslor att ligga hudnära

Jali

En septiembre

Un niño triste en la calle sentado esta
Su padre que luchaba por su felicidad
A sido asesinado sin piedad

Niño triste tu que mirabas con admiracion
A un escuadron en un defile de celebracion

Hoy tu corazón palpita de angustia y dolor
Al saber que fueron ellos los que te robaron
El pan y educacion

Niño triste
Tu padre vive en la lucha para entregarte tu sociedad
Y mañana el futuro tuyo sera

Jaime E. Salazar Monsalve

Höst

Dyningen glittrar
Någon bränner vissna löv
Jag går ensam hem

Droppar på kal kvist
Slöja över skogsbrynet
Landskapet vilar

Anders Schærström

Insikt

Nu är den snart här. Årstiden med
dåligt rykte,
en tid efter den välkomnande
sommaren med värme,
förhoppningar och vila,
semester och bad.
Vi vill inte riktigt ta in att det snart är slut.
Kanske det inte blev som vi
hade hoppats.
Det handlar om att våga släppa taget
och illusioner som alltid gör oss
besvikna.
Våga ta in och acceptera
det som det faktiskt är
klara färger och pånyttfödelse.
Något dör och något nytt tar vid.
Tiden, tillvaron och acceptansen.
Att våga se det i sin helhet.
Denna årstid ljuger aldrig,
den är
så skärande sann.
Varför inte öppna famnen och ta emot
det här?
Prova och se. Är man inte nöjd
kan man alltid ångra sig,
blunda och krypa ihop tillbaka in
i illusionen av något mycket bättre.

Linn Nystedt

Älskade

Jag har älskat, fruktat, avundats, sårats, varit tacksam
o flyttat ifrån dig

Jag har valt att bo på andra platser, sett dig på avstånd,
hört från andra
hur illa du gjort dom, hört från andra, hur bra de har nu,
jämfört med
hur det var innan ni träffades

Jag har flytt, men av saknad kommit tillbaka
kan inte se mig mätt på dina former, din kroppspulsåder,
genom alla stadsdelar
eviga tunnlar, banor att kunna åka både söder, väster och
norrut

Jag har förått dig i tanken av att välja andra, åka dit för att
låtsats passa in
men alltid lyckats spegla mig själv i dig och kommit tillbaka

Skriket sönder min själ varje gång ditt neonljus har träffat
mig, suttit vid varje hamn, åkt djurgårdsfärjan med en
rädsla långt inuti mig, samlat mod, tänkt tillbaka på hur
du vaggat mig till ro i en och annan tunnelbanevagn med
samma rädsla inuti

Vår destruktiva lek börja redan mina tonår då jag såg
dokumentärer om platser du formats av
Platser som rivit ner versioner, slagit ut dig helt, av
nybyggelse

102 Du har alltid försökt skapa ett landsting av norm,
som jag ettrigt har försökt mig på att sparka sönder

Jag har så många nätter längs så många gator, broar,
dansat mig genom, känt dig mot mig, likt dansgolven där vi
mött varandra öga mot öga

Din vind har vridit kjoltyget o får mig att skratta, för att
kunna torka tårarna på min kind istället för bjuda på fler,
ditt hjärta är som en tickande bomb, ditt humör är som sl-
trafikens dåliga ursäkter, för efterslänta efter år av förtret,
med orden TACK FÖR DITT TÅLAMOD

Jag har valt att vara ifrån, men kommer alltid tillbaka,
till våra minnen som passar perfekt i dina kvarter, i våra
gatuhörn, där relationen en gång börja ...

Där påbörja jag älska dig, frukta dig, avundas dig, bli sårad
av dig, leka en våldsam lek mellan oss för kunna bli mer
levande än någonsin, för att inse att flykten inte är måttet,
utan att komma tillbaka eftersom du format mig till en stor
del av det som är jag idag, det som jag inte hittar någon
annanstans än hos dig

Trots att jag föraktar dig så får jag bara förlåtelse tillbaka

Så jag väljer att inte fly längre, för din centralstation gör så
att jag alltid känner mig mer hemma än någonsin, då jag väl
är tillbaka, till dig, mitt älskade Stockholm ...

Lea Pålsson

Den gyllene forsen

I den andra världen forshade kärleken fram varm och stadig
Gyllene och djup när som helst gnistrande
Vatten
Stillhet och lugn

Augusti

Augusti och flygmyrornas första vingslag lät:
Flapp, flapp
Solen sjönk i den varma höstens vagg
Indiansköld

Gyllene stjärnor

Gyllene stränder står i kontrast till kallt brytande smärta
Stretar framåt i taggtrådsörker
Rymden ovan glittrar ändå
Amazonas lindrar smärtan
Vårda modern ömt
Indiens fattiga vrider sig och lyssnar till Atlantens vågor
Stjärnorna är människornas själar

Blomman

Blomman frostar av sig över dig och mig under himlen
Ett kallt blått ljus pekar vasst

Ståbas

En knarrande ståbas lutar sig över oss
Fast vi är oskyldiga
En stekel sjunger över havsytan
Vi går utan mål på stranden

Far vajar rågen

Mor är rar
Far och mor ror
Barnen stöjar
Gamla Mormor sitter i gungstolen
Stickar och myser

Karo viftar på svansen
Katten spinner
Solen skiner
Havet är blått
Gräset är grönt
Lilla stugan är röd
O se en orm!
Vov sa karo!
Ormen iväg

Uno Lagerwall

”Nomi me tangere” – ”Rör mig inte” Jesus från Nasarets sista ord till Maria Magdalena, sagt från korset

En uteliggares tankar, en betraktelse av Svante Helmers 28 oktober a.d. 2012

Johan Jesus Josefsson kom vandrande fram på Skånegatan. Han var blodig sönder i alla lemmar och öm i hela kroppen, han hostade upp blod tyst för sig själv som han sedan svalde.

Han bar inget kors, han höll dock en cigarett i sin högra hand. Han satte sig på en parkbänk på Nytorget och matade småsparvarana ur sin vänstra hand han höll utsträckt.

Fåglarna satte sig försiktigt och pickade blixtsnabbt i sig smulorna han sparat från gårdagens bröd ...

”I detta här och nu”, tänkte han i detta här och nu där han satt.

”Nu är hösten här”, mumlade han tyst för sig själv. Regnet började strila ner över den del av östra Svealand, där han nu satt på en grön parkbänk. Överallt strilade regnet ner ...

Überalles ...

Denna dag hade börjat på ett vedervärdigt sätt. Han hade blivit väckt ur sin sömn där han hade legat i ett buskage utanför moskén i Björns trädgård, ett litet barn hade gallskrikit över nejden med all kraft. Han hade vaknat med ett ryck med ett vitt lakan virat runt hans sargade och blodiga kropp.

Han frös där han nu satt, han var sur, trött och bara tittade rakt framför sig med halvslutna ögon.

”Varför skola människor strida?”

Tyckte han att han tänkte, samtidigt som han kom ihåg den gamla sången han en gång sjungit på en scen i västra Värmland på Heidruns kafé på en utomhusscen tillsammans med en kvinna ...

”Nu är jag trött på det här, alla sitter och tycker att vederbörande är störst, bäst, och vackrast” fortsatte han att tänka.

Han kände sig skitig och fattig.

Måste skaffa ett jobb! suckade han samtidigt som en vindil drog förbi hans bleka kind. Det började bli kallt. Han drog lakonet tätare mot sin kalla värkande kropp.

”Jag vill höra Johann Sebastian Bach från orgelläktaren i Sofia kyrka spela ”Jesu bleibet meine Freude”, kantat n:r 55 – en gång till innan jag dör”, mumlade han, samtidigt som han stirrade upp mot den stora kyrkans rosett-fönster uppe på berget.

”Fader! Tala inte om för mig mer vad jag ska göra, jag har mina nycklar som jag kan köra i alla lås, sedan kan jag emigrera tillbaka till Jungfrusund eller Jerusalem.”

Sedan drog han en djup suck och somnade in.

Svante Helmers

21 December 2012

Om världen går under
om allt tar slut
Om mayaindianerna
får rätt till slut

Då fortsätter jag att dansa
och sjunga ändå
Då fortsätter jag skriva och läsa
fast ingen hör på

Livet är precis
där vägen går
Livet är precis
där man sätter sin fot

Peter Palm

P. Ringstrand

Mörk Natt

Rädslan tar över
och med den
behovet av kontroll
Illusionen av att allt behöver vara för evigt
för att livet skall vara bra

Ansatt av ångest
blir jag liten och svag

Gud kan du hjälpa mig lite grand
För det är en sak eller två
som jag ej kan förstå

Varför natten ibland
känns så svår
fast dagen varit så ljus

Varför nya strumpor
ibland
fylls av grus

Varför man måste lämna kärleken
för kärlekens skull

Upplevelsen av verkligheten förändras
i gryningen
ackompanjerad av fåglarna
Ljuset når mig
Jag går mot kaffekokaren och en ny dag

Suzanne Ekstrand

Biblioteket

Här fyller du tanken billigast
och ju mer du fyller
desto djupare blir den.

En gåva
genial och ovärderlig
från Kina, Japan och Indus
Mesopotamien, Jerusalem och Alexandria
kanske många fler.

Ja, här fyller du faktiskt tanken gratis.
Men priset då? Det måste ju finnas ett pris?
Något, ja något måste det ju kosta?
Ja, det finns ett pris, och det tilldelas dej
du är vinnaren.
Och visst finns det en kostnad
men ingen kan beräkna den
ovärderligt.
Besök ditt bibliotek
det finns och det är ditt
ännu.

Olof Lagerholm

Tystnaden

jag är inte
rädd för tystnaden

tystnaden som susar
i mitt blod

tystnaden som ekar
i mina rum

tystnaden som fyller
mina tankar

jag är inte
rädd för tystnaden

men tystnaden är
rädd för mig

för jag kan
kväva den

med ett
enda ord

Tommy Thuresson

Vågade

Till vattenringars vågor
är avståndet blott ljuset

Ljuset i försiktighetens första dag
är bunden till tidens garn

Minnets nystan finner i nyfikenhetens
andra dag och en svart ögonbindel

Ovidius blev svartsjuk
ihopvikt i ett hörn

Vårdagens sista dag fick insmorda
fötter att vandra längre.

Ulf Dagman

✱

Askan, som en gång var
ett skimrande eldhav

har spritts för vinden
finns något kvar?

✱

Långt ner i djupet
skymtas siluetterna av
den sjunkna båten
och högt uppe i skyn
skrattar måsen

Anne-Marie Söderström

Jobbar du för å leva eller lever du för å jobba?

Jobbar du för å leva eller lever du för å jobba?
Om du börjar fråga blir svaren ganska många

Jobbar du för å leva eller lever du för å jobba?
Om du börjar fråga, ja då blir svaren ganska många

Hade ingen lust, å lyda jantelagen
hade ingen lust å uppfylla samhällskraven
hade ingen lust å bli stöpt i samma form
som alla dom andra ...

Jobbar du för å leva eller lever du för å jobba?
Om du börjar fråga blir svaren ganska många

Jobbar du för å leva eller lever du för å jobba?
Om du börjar fråga, ja då blir svaren ganska många

Så jag lever min dröm, som jag redan haft som barn
Att kunna leva på min musik, ja det är det ja kämpar för

Jobbar du för å leva eller lever du för å jobba?
Om du börjar fråga blir svaren ganska många

Jobbar du för å leva eller lever du för å jobba?
Om du börjar fråga, ja då blir svaren ganska många

Rebell Robban

Arrangemanget

Hjärnans synopsis
är partitur i livets drama
en symfoni av en Mästare
Själens är toner och musik.

Noterna är alla himlens stjärnor
och tonerna som brusar
ur instrumenten
är skrivna med en refräng
som lovar Mästarens klaviatur.
Varje klang från harpans sträng
öppnar dörren till ett paradiset.

Mänskligheten är utövare
och publik.

Bo Göran Nilsson

Till min mormor

Du är och var min stora trygghet.

Du såg mina möjligheter
och gav mig chansen.

Hos dig fick jag vila både
i glädje och sorg

Tillsammans med dig
upphörde tiden. Vilket jag
burit med mig i gemenskap
med andra. Tack för den gåvan

Du kunde vända mörker
till ljus gav mig tillit och
hopp.

Hos dig fick jag vila i
samhetens vagg, när livets
färger var otydliga

Du är min ikon med blicken
både riktad utåt världen
och mot den inre världen

En dag möts vi igen

Birgitta Hallberg

Rosorna blommar

Ingen tänker minnas dig, ens hur du såg ut
Du som äger facit på varje hårt beslut
Du som tar patent på andras liv och luft
Vänder ut och in på saker utan förnuft

Arbetslösa kickas ut, från familj och stad
Sjuka blir fördrivna, av din vaktparad
Begravningar i kyrkan, kännbar statistik
En ensam ros på första bänk drabbar ingen rik?

Hummer är din vardagsmat, nudlar är vår fest
Delar så rättvist mellan dem som äger mest
Dina dyra vanor, andras dyra skatt
Du trampar och ser ner på andras rosenrabatt

Ord som bara är just ord, sprids i det blå
Men vi som ser igenom dig, vägrar att förstå
Varför det finns vissa som fick allt som fanns
Var det finns en rättvisa i din allians

Men jag är inte blind eller blåögd
Jag är inte den du kallar vän
Du blir aldrig kung över mig
Snart blommar rosorna igen

Katarina Brölin

Bara Vi

Jag vill resa till en värld
där inga om och men finns
där det inte finns du inte jag
bara vi

En värld där jag gjorde allt jag skulle
när jag skulle
som jag skulle
utan pardon
och utan fel

En värld där allt var bra
är bra
som månens skimmer på nattens vågor
som den fattige poetens lek med vatten
som insidan av din hand

Jag håller den än
jag vaknar om natten
jag håller den hårt i min

Som hade jag glömt hur jag släppte taget
hur vi släppte allt
hur vi slarvade bort

Eller var det kanske bara så enkelt
att det inte var vår tur
att vi inte hade nått dit än
dit vi en gång skulle resa

Som månens lek med nattens vågor
som insidan av din hand
dit vi en gång skulle resa
bara vi

I väntan på en gitarr

– Transportföretagets kundservice, det är Malin.

– Hej, jag har fått information om att ni kommer att leverera mitt paket i morgon och undrar om ni kan ge mig en ungefärlig tid så att jag kan se till att vara hemma när ni kommer?

– Vi kan tyvärr inte säga vilken tid vi kommer till dig.

– Det förstår jag, men ni kanske kan säga om det blir på förmiddagen eller eftermiddagen, eller rent av på kvällen?

– Nej, tyvärr. Det vet vi inte.

– Skulle vi i stället kunna göra så att er chaufför ringer mig 10 minuter innan han är framme? Jag jobbar väldigt nära och då skulle jag hinna hem och möta upp.

– Tyvärr går våra chaufförer inte att nå på telefon.

– Okej, då skulle jag vilja ändra leveransadressen så att paketet kommer till mitt kontor i stället. Där är det heltidsbemannat och finns någon som kan ta emot det.

– Tyvärr, först måste vi göra en utkörning till den ursprungliga adressen. Om det inte finns någon som tar emot paketet där kan du sedan ringa oss för att boka en ny leverans till en annan adress.

– Jag kan redan nu säga med säkerhet att det inte kommer att vara någon där i morgon eftersom jag inte planerar att vara hemma. Därför blir det en helt onödig utkörning för er. Ni kan spara tid och pengar om vi bokar en ny leveransadress med en gång.

– Det går tyvärr inte.

– Så du menar att ni vill köra ut en extra gång i onödan fast jag kan säga redan nu att det blir en bom? Det låter onödigt och inte som att det gagnar varken er eller mig?

– Nej, men så står det i vårt avtal med det företag du handlat av.

– Så om jag ringer och ber dem kontakta er direkt för att ändra min leveransadress så går det att lösa?

– Nej, tyvärr. Det ingår inte i deras avtal att ändra adress före första utkörning.

– Så det finns inte någon möjlighet för dig att ändra min leveransadress innan ni först kört ut till min stängda port i onödan i morgon?

– Precis.

– Och eftersom det är fredag i morgon så kommer jag inte att få paketet förrän på måndag?

– Det stämmer.

– Hur skulle du egentligen beskriva jobbet som chaufför hos er? Vad gör era chaufförer?

– De låtsas köra ut paket.

Nina Lindström

✱

Stjärnlös afton
Andas in det svaga mörkret
Slurpa sammetslöjan som en varm nudelsoppa
Vidga pupillerna
Sök avlägsna ljus från förr
 Inandas,
 Utandas

Nyfikenhet kan födas i en enda krystning

Omfamna fältet bortom staketet
Ingenmansland, bakom en adress
där det oförutsedda kan förkroppsligas

Spring ett varv
Låt de sista lätta tygen föras tyngdlöst bort av vinden

Möjligtvis kommer en hundägare på promenad
att höja blicken
när ett främmande ylande ekar över slätten

Lägg dig ner bland de vildvuxna bladen
hjärtat bultande mot marken
Låt det unga gräset skära i ditt kött
låren blöda sakta fukta jorden
befrukta den med förslutna ord av längtan

Du befinner dig blott
ett vindsus från en sommarlättja
ett öppet öga bakom en slöja
en tanke från ett fritt fall mot den gröna lunden

Höstens andetag
är mer påtagliga när frosten griper tag i det konstgjorda
gräset i Vasaparken
Staket inom staket inom grusgång inom en park inom en
stadsdel inom en stad
Motljus, lövprassel, barnarop eller en rutig boll

Mitt huvud lutat mot en pelare mellan grusgången och
Odengatan
En doftbro bär nybryggt från Ritorno
En tanketunnel bär dagens sista ljus mellan våra verkligheter

Vi möts utanför dessa ramar
Klättrar försiktigt över till otrygghetens zon

Inget är mitt
fast jag kan få tag i nästan allt
baka sju sorters kakor med en släng kardemumma
Inget är ditt
förutom ingenmanslandet bakom staketet
förutom den strålände värmen ur ditt blödande hjärts

Allt som staden saknar kämpar sig upp mot ytan till slut
En urkraft ur smärtans djup
En fruktad obefruktad frukt
Ett sprucket stygn
Kroppens tvekamp
Läkandet mot förstörelsetåget

Du och jag
Delar en himmel
Än dröjer skymningen

✱

Jag vet en terapi
överlägsen alla andra
– vi

Åsa Freij

✱

Det var en gubbe från Bromma
Som prompt ville komma
Till poeibar på Mattan, han sträckte fram krattan
Och skönt sa: Skönt att vara i stån och inte längre i Bromma.

Det finns en kvinna på Söder
som verkligen är röder
Hon har ont i magen, flera gånger om dagen
Och hon sjunger så att det glöder.

Det var en gumma från Tuna
Som ville rista en runa
Men efter ett tag, fick hon plötsligen slag
Så det blev ingen runa av gumman från Tuna.

Eva Hjert

Drömmen

Min dröm är att bara vara,
vara den som slipper besvara.

Sväva bort i tankar så sköna,
jag en tänkare i det gröna.

Långt borta finns skatten,
se mig, lämna mig inte i natten.

Du finns där i drömmens verklighet,
kanske du och jag möts i natt vem vet, vem vet.

Carpe Diem i denna stund,
fångade denna sekund.

Edwin Noreheim

Haget

Under Oxeln vid Haget – Norra Ölands västra stenkust

Bild: Thommy SJöberg

En oxels skugga
stackmoln, landbris från sydväst
löften om sommar

Ortoceratit!
Svallet mot kalkflishällen
en hälsning från förr

Blå, grön, röd hägring
slör, länsa för sydosten
mistlur i dimman

Thommy Sjöberg

✱

Asylsökande bollas mellan länder
Fertila vargar in och gamla tanter ut
Att vara eller inte vara
Det är frågan
Att sova eller inte sova
Högerspöken finns bara i det nya Sverige
På natten har nån setts smyga omkring
med en tårta
Där satt den!
Mitt i nyllet på Tobias Billström
Det är sånt som händer
Tårtrosen gick till Barbro Holmberg
Orkidéer till en Annan
Orkidéer till dem det behöver

Ut i bushen
Ut till bushen
Milda Makter vilken fjäderskog
Skrudar från urbefolkningen
Herr President
varsågod tag en fjäder
garanterat lättburen
om inte här som ok
skulderbladen från en slav
Se här en kula
som burit ditt väloljade leende
genom världen
Herr President – vänta – stanna
Här får du en droppe irakiskt blod
som märke på din panna.

Fortsättning följer

Ofelia

Seven Dubai Haiku

dedicated to His Highness Sheikh Mohammed
bin Rashid Al Maktoum

Happy traveller
her stockings are full of gold
sandstorm in her shoes

I can not believe
lanner falcon on my hand
not a butterfly

A few big rain drops
on the window of the jeep
pearls in the desert

Sail in sandstorm
huge dropp of milk from heaven
oh, Burj Al Arab!

The globe, the whole world
in one cubic foot of sand
seven billions!

Small dots of rain drops
garnish velvet of sand dune
just on this moment

Like Bahr al-Arab
HH Sheikh Mohammed
embrases people

Eleonora Luthander

Månsken i Montenegro

Genom ett himmelskt titthål
månen tittar på mig
mystiskt.

Hålet har öppnat sig.

Den vita pärlan
lämnar lysande spår på
den svarta mattan
av havet
och som en ficklampa
belyser min väg.

Som om vi känner varandra
som om vi vore
gamla goda vänner
leder månen mig
med sin glans
över små stenar
i denna magiska
varma kväll
i augusti.

Alexandra Luthander

Sjärens melodi

(tillägnad George Harrison)

Livet är ett ostämt piano
Man letar hela tiden
efter någon eller något
som kan få det i ton
Och jag har dig nu,
det är du
som är ackorden i mitt hjärta,
harmonierna i varje andetag,
rytmen av mina pulsslåg,
vibrationerna i mina fingertoppar,
sången över mina läppar,
partituret i mitt liv, melodin i min själ
Du har stämt mitt piano ...

Erik Wikström

Vi går mot solnedgången

Nyss var det vår
 sommar
 höst
snart kommer vinter
 och
täcker över världen.

Dödens frammarsch
Den kommer att röra varje
 själ
 kropp
ovinnerlig är den starkaste.

Han dog strax före solnedgången
i den
 trettonde månad
 trettiofjärde dag
släckt är ljud
 ljus
Släckt är mörkret, glöden, glädjen, sorgen i all evighet

Asko Sahlman

Statens mammas museer

Böcklige. Irritationer säljes. Väntans Pizzeria & Kebab. Svenska tunn föreningen. Välkommen till förskolan Migränen! Byråkrater är också lämningar. Här kan du chatta direkt med våra kvinnliga farmaceuter. En stor lada som fick för sig att må illa. Skäl att välja Judas: Han är lite från Sydafrika. Nästan allt arbete görs på fritiden av föreningens fiktiva medlemmar. Sodomite Dodgers. Presenteras i samarbete med Absolut Torv. Nätverket bedarrar! From snickare sökes. 2nd unit poop. Den svenska bröstmannen. Håll fastigheten! Polisen i jätteträd. En vacker villa anno 1908 med dysfunktionell layout och bevarad design & material. Mer klister till fastfrusna. Breivik-grop i Tjeckien. Tänka gärna. Jag var med i facket i elva år, men sen dog jag. Tack för besöket och välkammad fader. HANTERAS ÖMTÅLIGT VARMSAMT GODS. Dum utan land. Jag har så många vokabulär att det knappt går att beskriva. Stulna elever anmäls sällan. Ät sig smal med knutmetoden. Påven misshandlas inte – trots att de missade målen. Yrkes & Pedofilkläder. Vi har träffat den kristne cynikern George. Bör serveras. Skakas kyld. Petra avgör stora gräl. Bli kompis med en intern Spadbadkar 4449:- Janne Josefsson förföljer Lars Vilks. Plåtfotsfodral. Prischock på platschefen. Tre böcker om sill. Självutlösande wellådor. Stavgång på diabetiker ger ingen effekt.

J. Ampil

Till Sturekatten

Jag satt och sjöng en kväll på Sturekatten,
caféet på Östermalm, som räddat kvar
något av stämningen från Bellmans dar,
fast allt som dricks är kaffe, te och vatten.

Alltså: jag sjöng om Fredman, fylletratten,
och Fader Movitz, en rätt trevlig karl,
när Ulla Winblad, som min tårtbit skar,
sa tyst åt mig: bli kvar här över natten!

I väggen fanns en dörr dold i tapeten.
Dit smög vi, hon och jag, när det blev natt.
Då kom en karl (förresten lik en katt)
och sa, och gjorde slut på härligheten:

Sitt inte här din pajsare och sov!
Var tror du att du är, på Sturehof?

Walter Dan Axelsson

Kärlekshaikuverser

Kärlek i massor

Du förtjänar att bli älskad
Du väljer din väg

Tvenne eldsjälur
Band av brinnande lågor
Explosiv kärlek

Trygg, hård och mjuk man
Kvinnan ser sin självkänsla
Mötas i jämvikt

Frisk värme från man
Svaret på kärlekens kram
Värna din tillit

Robert Terfelt

Uppståndelse

Kraft och energi finns i folk och få
och även växter alla,
Tro att jag är väldigt stolt att mig
påsk-lök få kalla.
Låna nu ditt öra,
och du skall min saga här få höra.

Blev av en sprätt en dag bortkastad som skräp rätt och slätt,
Någon fann mig, tog mig varsamt i sin hand
Begravde mig i jord invid husfasadens rand.
Tänkt fråga: Vad blir det sedan? Men då sov jag redan.

Årstids frost och regn gjort min lök-kropp gott,
Och flera lök-barn har jag av naturen fått.
I vårtid väckt längta' vi till ljuset ut ur mörka jorde-huset,
Men vilken chock, för över lök-familjen tyngde nu ett asfaltsblock.

Ärvd från längese'n en gång, finns en under-skön lök-väckar-sång.

Lyder så: "Det är brådska, på väg vi är att glädja folk till påska"
(påsken)

Blinda, lök-barn automatiskt strax den sjunga så att marken
börjar gunga
Då händer nå't så förundrandsvärt stort; asfalten kan inte längre
stå emot.

Sköna, klorofyll-gröna blader strax över asfaltskanten börjar komma
Och på varje stjälk syns en solgul lilje-blomma.
I påsktid löken har uppstått; som en lilja livet återfått
Som lök-vittnet vi påminna om uppståndelsens seger-timma.

Ej av egen vilja har mitt lök-hus förvandlats till en doftande lilja.
Men när liljan vissnar blir jag lök igen, har jag på känn.

136 *Glädjen är stor för alla som på påskens uppståndelse-under tror.*

Liv-Karin Sigurdsson

Hösten 2001

Endast en glöd finns kvar
av livets vilja
viljan att leva

Tårarna som rinner släcker glöden
glöden som bestod av vilja
viljan att leva

Mer än en gnista behövs
att tända viljan
viljan att leva

*

Ensamheten växer
mörkret sluter sig tätt
likt tårarna
som smärtsamt föds

*

Smärta av ångest

ensamheten svider

gnager av ovilja

hoppet är borta

viljan tynar

sköljs bort samman
med tårarna
som önskar spolas
iväg samman med livet

*

Bli mer oss

Ensam i min kropp
både inne
och ute.
En insyn
och en utsyn
som separeras
och blandas
begrundas
och existeras.

Någon lägger
en varm hand
på min axel
ser mig i ögonen
ler
och min insyn
och utsyn
blandas till
en vidsyn
som omfamnar
hela världen.

I orden
leendena
gråten
och förskräckelsen –
går vi på
ständiga
upptäckter
i varandras
erfarenheter
förståelser
kärlekar
blandar existenser
bli mer oss
och också alla andra.

✱

Jag gjorde inte fel
föllde bara mitt hjärta
gick dit det sa att jag skulle gå
visste att du inte skulle förstå
mina tårar var för henne
och vad jag innerst inne inte ville veta

Kräver kanske för mycket
älska mig bara som jag är
ful eller vacker
fel eller rätt är allt i ett
ingenting är allt
Acceptera mig som jag är
varken bättre eller sämre
Förändra mig inte, försöka är
förgäves, man är vad man är
född till att vara
varken mer eller mindre
Hjälp mig när jag är svag, se mig
när jag gråter
le när jag ler, du vet att jag
alltid förlåter
dig, bara du ville se mig

Alexandra Petrovic

Syster stagnation

Skärrad röst skriker att nu är det verkligen över
slut

En timmes enda sekunds förödande avgörande
nu är det för alltid
för evigt

Känns som jag har blivit skjuten i magen
och kvar är en klump av koagulerat blod

Nej nej!
det kan inte
säg att det inte kan vara så

Sprättar sönder varenda nerv
Sliter sönder varenda tanke

Skärrad röst avtar och nu är det verkligen tyst
En timmes enda sekunds förödande avgörande

Det finns en tid bortom här och nu
men när tar lidandet slut?

Gräv upp, gräv upp
Jag kommer till dig nu.

Annika Sundstedt

The Fathers call

I am your Three-fold master
my dear Three-fold child
on Mother Earth
Have you forgotten
my master sound
of magnetic presence

I am your inner
conscious voice
from purest string
The magnetic
Master power
penetrating all
Always present
with my love

Listen, listen
to my spirit song
Be in faith with me
Be my power
in all of you

I am waiting you
dear child
to live
to be with me
I am your loving Father
always in you
When you know the truth
the truth will set you free
You will be the truth
I am you

Misär i Frankrike

jag har varit med om grejer som du inte ens vet existerar
som du inte ens kan stava till

jag har i sex år tillbringat tid men nitton olika psykologer
jag har varit inlåst i rum du skulle få panik av att titta in i
jag har kastat tegelstenar på mina fötter, jag har tagit
sönder mina armar

jag har testat alla piller jag fått tag på
och jag har fått tre olika diagnoser

men jag drömmer inte om att bli frisk;

jag drömmer om Paris
jag drömmer om att ligga i en oändlig park,
röka lucky strike och dricka öl
jag drömmer om att gå på gator och vissla i regnet

fast mest drömmer jag om dig
och dina fingrar som bildade
sanningar när du
drog dom över mina nyckelben

och allt som händer är ingenting
c'est la vie, bara mys på det

Åsa Renberg

Buss 748

Buss 748 från Södertälje finns till för dig och dina kalloper, jag menar kollapser, förstås.

Man blundar till, och vips är man framme bland neonljusen i Bangkok, nej, Liljeholmen, var det visst, och utan att ens ha passerat hållplats Västbergavägen.

Därefter felskyttat tunnelbanetåg, fel station,

skogsnarkomaner uppe på Hägerstensåsen,

lövblixthalka i backen ned mot Örnberg,

och ett i mörkret väntande listigt gillrat staket,

aaaj, det där gjorde ju ont! Varpå jag köper en stor

tröstchokladkaka på Konsum,

jag blir fet. Och hem, hem, ljuva insomningschoklad,

säng igen, upp igen, iväg igen.

Karl-Johan Rahm

Till min bror

Att välja rätt

Du har lyckats du.

Du har sett om dina hus.

En kamp som guld gav.

Mitt val: Solidaritet.

Rättvisa: Huvudvärk gav.

Birgitta Hörnström

Förväntan

Knarrande snösteg
efter virvlande danser
Ljuvlig förväntan

Vid tjugo minus
är hennes händer kalla
Han värmer dem ömt

Singlande snöfling
faller på röda läppar
Han kysser bort dem

Gryningen tassar
försiktigt – dagen föds i
förlossning av ljus

Dagdropp på rosen
Doften av tvåsam lycka
Stjärna blinkar klart

Monica Odén-Berggren

Veckans dikt

När den sinande brunnen
ej smäktar mer
börjar regndroppar sakta strila
och både brunnen och regn-
dropparna ler.

De stödjer varandra
i vått och i torrt,
det smärtsamma lyfter och
även det sorgsna tycks för-
svinna långt bort.

Brunnen får liv och
ger näring därav,
regndropparna dansar
och får en önskan att
fylla ett helt nytt hav.

Att bistå varandra i innerlig tro
fyller mening åt livet och tillit
får fäste och möjlighet att gro.

Ett spel mellan motpoler
är en förfinande dans,
allt skimrar i färgskalans
starka nyans.

Livskraften sjuder
åter i världens brunn,
den ger både naturen och
människan ett stillsamt lugn.

✱

I.T. är en värld
jag ej har tillgång till.
Kanske på grund
av min syn som ej
går att rätta till.
Facebook för mig
är ett nytt ord likaså
– wwws –
– Vad, vill vad säga?
jag vet ej
Kanske det är en ingress

Almuth Lundström

utombords ...

Ett skrivet ord, en tanke
– ett andetag.

Dubbla hjärtslag, i obalans
– utan takt.

Själsligt blixtnedslag,
stormande ångest,
näring för mörkret

... inombords.

Helena Axelsson

I Japan räknar vi

I Japan räknar vi i
Dalai Li
I Sverige räknar dom
i Tre och Tji

Sista paret ut
tar tåget in till stan
Röda fötter nöter
på ett tunnelbansplan

Sista paret Tji
Dalai börjar Le
Visslan tutar, nu är
promenaden slut

...

I Lolland raggas vi på
"du" och "ni"
I Switzerland raggas dom
på "bara vi"

Sista klockan såld
Lolland rasar ner
Kattorna dom ler och
dom blir fler och fler

Sista flaskan tömd
Dalai hänger med
Tåget nalkas, lyktorna
de syns på håll

Älskade bänk

Polisen patrullerar
i parkerna
Länspolismästarinnan tronar
i tevesoffans strålkastarljus
De framgångsrika glassar
på stans chika barer
Vi drar en billig bärs
på Bänken

*

Det är en Ljugarbänk
Och en Sanningsbänk
En Mötesbänk
och en Läkebänk
för stora skratt och stilla gråt
Värmebänk Tipsarbänk
och Vilobänk
Och en
bänk med bank
och diverse affärer
second hand

*

Vi matar fåglar
och hejar på joggare
i Guds fria natur ...

*

Plötsligt slår polisen till
Häller ut bötfällor och evakuerar
Parkens stamgäster
Sjukskrivna fattigpensionärer
kåkfarare och arbetslösa
Sällskapssjuka som skingras
För att "vän av ordningen" ska

våga lämna sina inhägnade borgar
när Rut och Rot hälsar på

*

Allt medan utredningar om
mord misshandel rån och ekonomisk brottslighet
läggs ner på grund av "bristande resurser"
Och vi återupptar samtalet
när Farbror Blå farit ...

Claes Fredelius

Fult - tidens tecken

Egotrippade, högljudda människor
sim pratar i mobiltelefoner, nej skriker!
Personer runt sjutton till trettio år.
Fula piercingar, modernt år 2000 i öron,
flera ringar i munnen, tungan och i genetalierna säkert.
Tatueringar som bara går bort med laser
och lämnar fula brännskadeärr.
Men det värsta är den kyliga egennyttan.
Ointresse för omgivningen på bussar, tunnelbana,
och trottoarerna.
"Jag ska fram" är mottot och man knuffar
sina medmänniskor istället för att be om ursäkt
när man vill passera.
Den nya narcissistiska generationen, som inte orkar
bry sig med hörlurarna fyllde med Ipod.
Fult är tintinfrissor med igelkottsklippning
och en massa hårgelé.
Ger ett aggressivt intryck på mig.
Men vanligt tvättat mjukt hår är väl omodernt?

Carina Leijd

Journey of a Man

On many a moonlit night
He would sit by the banks of the river
Deep in Warmun country
Looking down into the shrouded waters

But as he gazed into the unknown
Searching for some ancient knowledge
All that greeted him
Was a reflection of himself

A lost boy, suspended in mid-air
Adrift without an anchor.

Long before he had come into being
He would wade through these tides
Or on calmer days, drift amidst the weeds
Searching for *her*

Then, with a great heave and a thrust
She had spat him out of the river
Had sat with him (but only for a while)
Holding him close, under the great boab tree

Even now, after all this time
He can still see the reflection of that boy
Transfixed, by the banks of the river
Waiting patiently for her return.

Dawn Weston

Årstiderna

På hösten vill jag vara de färgsprakande löven
följa med vinden, sväva och smeka.
Jag vill slungas upp till trädkronorna och ner igen
ligga kvar på marken och leka.

På vintern vill jag vara gnistrande snö
lägga mig ner mjukt och varligt.
Målas av barnens vackra änglar
ta bort allt det som är farligt.

På våren vill jag leka som bäck gör i skog
ge näring åt allt som ska gro.
Kuta runt i den gröna hagen,
skena som en nyutsläppt ko.

På sommaren vill jag vara en blomma,
en förgätmigej.
Spegla det blåa i himlen,
ta ner en bit till mig.

Eleonore Edvinsson

Sjukan

Hur känner man sig när man från sjukhusfönstret ser Electrolux. Ikväll som denna känns som en jävla bränna. Att inte få veta sanningen i tid gjorde att jag inte förstod vad som senare komma. Att bli instängd på sjukhus för ingenting och ingen sa nått. Vad som ändå bemöter mig på sjukhuset är välfärd, ändå om nån glömmer att lägga fram skedarna till drickchokladen som är så snäll för magen. Vad är det då som får mig att krevera, en blommande humörsvängning eller en arg känsla mot hon som satt i receptionen och inte förmådde att säga sanningen med känsla, för hon förstod inte vad som alltid är självklart för mig och även för dig. När man redan vet att man e fysiskt frisk kan det vara jobbigt att lyda en frisk men han e helt nöjd för han e helt frisk.

Matias Petters

Om det där med farbror doktorn... och byrålådor

Susse var ganska systematisk. Faktiskt. Så när Susse blev sjuk, gick hon inte bara till en, utan till många, farbror doktorer. För man skulle ju vara öppen, tänkte Susse, och inte bara lyssna till en. Utan till flera.

Men Susse märkte ganska snart. Att det egentligen inte spelade så stor roll egentligen. Till vem man gick. För det var ganska lika det där. Med byrålådan. Alla hade samma storlek. Och lika många lådor. Överallt. Kanske gjorde det inte så mycket om man hade brutit benet. Eller armen. Men det hade inte Susse. Tyvärr.

För Susse hade råkat ut för det som man absolut inte fick råka ut för. Det där som alla sa att de visste allting om. Men som ingen egentligen visste något om. Det där med sömnen. För Susse fick sin sömn förstörd. Av felbehandling, och hade slutat att sova. Och ingenting hjälpte. Och dagar blev till veckor som blev till månader som blev till år. Och det var ganska besvärligt det där.

För Susse hade trott. Att det fanns. Hjälp att få. Och att någon någonstans skulle se till henne. Just henne. Och hennes situation. Men Susse märkte ganska snart. Att det inte var så intressant. Hur hon såg ut. Det viktiga var, att stoppa henne ner, i en liten låda. Med namn på.

Vilken storlek det var på lådan spelade ingen roll. Eller om Susse var för stor eller för liten för de lådor som fanns. Och inte heller om hon blev bättre eller sämre. För någonting måste hon ju kallas. Det blev så mycket lättare då. För alla andra.

Tillslut fanns det inga fler lådor att stoppa henne i. Och då fick Susse en alldeles egen låda. Och en egen etikett. "Det

hopplösa fallet nummer ett". Det var en sån låda, som ingen ville rota i.

Susse förstod också, att det nog var så. Att det var den lådan som alla de med fel storlek, hamnade i.

Men som tur var, var Susse ett segt litet troll. Ett mycket segt litet troll. Och Susse hade ändå aldrig gillat det där, med prefabricerade byrålådor. "Man måste snickra sin egen låda" sa Susse, "En som passar dig". Då blir allt så mycket bättre.

Susse tyckte ändå att det var lite tråkigt, det där. Att man så lätt hamnade i fel låda. För konsekvenserna kunde trots allt bli ganska allvarliga. För den som inte hamnade rätt. Och det är ju trots allt inte alla, som kan snickra. Hon tyckte nog att det kanske inte skulle göra så mycket. Om farbror doktorn lyssnade lite mer. På patienten. Åtminstone ibland. Men å andra sidan, vad visste hon. Hon var ju bara ett litet, litet troll. Och små troll skall synas, men inte höras. Det vet ju alla!

Hej då från Susse – "det lilla, lilla trollet".

Susanne Elgqvist

Du hade tänkt flytta

till en ny lägenhet
som du äntligen hade hittat
efter omsorgsfullt letande

du hade bestämt med vänner som skulle hjälpa dig
två skulle flytta möbler och en skulle packa ner
lördagen den 3 november skulle ni flytta
till en trea på Köpenhamnsvägen
med sjöutsikt
ditt namn stod redan på dörren

Men Gud eller någon annan
hade andra planer
vad kan vi människor då göra

visst flyttade du den 3 november
som du noga hade planerat
månader i förväg

men inte till Köpenhamnsvägen
utan till en annan plats
till en annan värld

efter tre veckor flyttade du vidare
till minneslunden i Pauli kyrkogård
uppdelad till aska
utan ens en skylt med ditt namn

fast du så gärna ville
kunde du inte hålla livet fast
utan döden slog så plötsligt till
blint och obarmhärtigt
utan hänsyn till ålder och livskvalitet

du levde inte upp
till medellivslängden i Sverige
dessa trettiotusen dagar
som alla har rätt till
enligt svensk rättvisedom

Rut Milchner

Inspiration

Bryt enfalden,
Våga stå utanför.
Våga vara mångfalden,
Den som skrämmer, den som hotar.
Den som skapar ljuspunkter.
När mörkret och det grå blir för trist.

Dansa när du gråter.
Orka fast du kämpar.
Våga, trots din rädsla,
Vara någon annan än dem.

Välj att vara annorlunda.
Välj att hånas när du blomstrar.
Välj att våga.
Våga vara.
Våga vara den du är.

Är det motvind när du kämpar?
Rinner tårar otröstbara?

Vet och minns i kampens hetta.
Mitt i kampen om att vara.
Där du fruktas och beundras.
I den kampen står du ensam.
I den kampen är du allt men ändå inget.
Men mest av allt.

Min inspiration.

Sahar A.

Älskade gammelfarmor

Den första gången vi träffades var nittonhundrasextiosju
För mig blev du den snällaste – ja den snällaste var du

Din son betydde allt för dig, ditt barnbarn likaså
Till en dag då det förändrades – vi träffades vi två

Så plötsligt föds ditt barnbarnsbarn – en liten gullebit
Just så kallade du det vackra barn – som blev din favorit

Du ville att vi skulle ha – det bästa utav allt
Så mycket gav du till oss tre – så själv du nästan svalt

Du gav ifrån ditt hjärta stort – och stolt du visade
Det gulligaste som på jorden var – fick dina vänner se

Du frågade om jag lycklig var – då det gått en tid
Jag svarade att jovisst – det var jag väl – men du kunde se

Att allt ej riktigt bra stod till – det såg du väl minsann, du sa:
"Mitt barnbarn är väl snäll mot dig – min kära Marianne?"

Åter svarade jag ett ja – men det var inte sant
En nödlögn gav jag nu igen – min kära lilla tant

För att slippa såra dig – och din sorgsna blick få se
På din ålderdom du skulle ha det lugnt – det ville jag dig ge

Så en dag fanns du ej mer – döden till dig kom
Jag grät min förtvivlan ut – för en människa som brytt sig om

Mia Udahl

✱

I hundra år eller flera tusen
vävde jag denna väv
färgerna är klara som solen
som himlen och blå som havet
trådarna i min väv
är gjorda av lycka
av poesi av frisk luft
av glädje att du finns
av klokhet och goda tankar
av fågelkvitter och empati

för varje år och varje dag
blir väven glesare och tunnare
varför drar ni ut mina trådar
solen mörknar
i havet flyter döda fiskar
grannen slår barnen
alla gråter
det är svårt att andas
tanken blir grumlig
fåglarna syns inte mer

Kjerstin Krantz

Hennes kärlek

Hennes kärlek
är som en löpeld,
den erövrar mitt hjärta
med ljusets hastighet.

Min kärlek till henne
är ett ljus i den kolsvarta
natten,
magnetiska krafter
som får ljusstrimman
att lysa upp hjärtats
baksida.

Kärleken är ett glas vatten,
som snuddar vid hennes röda
läppar.

Sigvard Låth

Mental notis

ensam i bollhavet (äntligen)
i fosterställning
under bolltacket
bara
för att det är behagligast så (kanske närmast, mest beprövat)
under bolltacket (täckt, trygg)
tänker
att jag inte tycker om
mitt tankesätt
tankespråk
sättet tankarna rullar
eller en enda tanke alls
inte ett ord eller en ordkombination eller ordföljd
jag trivs inte
i hela mitt egna tanketänk,
tänker jag och undrar:
vad gör man då
då något så
fundamentalt definierande
inte passar
vad gör man när skon klämmer
(tanketrådar trasslar taggtrådsnät)
och inga andra skor finnes att få
(tanketaggtrådar ristar skavsår)
vandrar mina tankeskor:
rusar hasteligt och skaver inre blödningar
innan jag saktar farten för att vandra
kanske alltid
med ett skavsårstänk
alltid
blodad häl i skon
blundar under bolltacket

gör en mental notis av det hela
hela spektaklet
tanke­spektaklet
blundar med huvudet högt
i tanken
och en undran
någonstans i bakhuvudet (kluvet)
sårigt och snårigt
sänder jag mig själv bannor
jag redan vet om

Clara von Schéele

✱

En sax ramlar ner i ett svart hål och förvandlas till en ekorre. På radion spelas britney spears. Traktor parkera bredvid mormors moped. Jag sjunger ut känslor som landar i träd och gräver sig ner i marker. Ung apa sitter i skottkärra och äter spagetti och väntar på att mormor ska komma ut ur duschen. Snart ska hon ut och åka moped igen. Isglass skit och plättar. mormor leka med minitraktor i duschen. Flicka sover på känslor i träd och unga apor sprängs i känslor. En tanke krossas. Ett hus byts ut mot en tand. En peng blir till lera. Tidningen blev tråkig så jag klippte om den. Om du inte lämnar mig nu så ska jag nog faktiskt lämna dig. Havet är fint. När jag har ätit äpplet så tänker jag att jag ska äta spagetti. Vad handlar DN om idag? Är det någon tant som åkt moped kanske? eller kanske en flicka som skurit sig på repor från sin egen spegel? Har mormor läst en tidning i duschen? Jag klipper av britneys hår med sax. Jag sätter mig i traktorn. Undrar vad Beckfilmen ikväll handlar om. Jag tänker att jag klipper av en av mina framtänder med sax. Ett badkar på vinden och framtanden krossar hjärtan på isen finns ensamhet tanter simmar spiklös vattenskidor nät. Är du med?

Erik Sällström

Vem talar

Vem talar i mig?

Vem?

Vem är det som tumlar runt med åsikter
och yttranden

Vem är det som talar i mig?

Någon upprätthåller ordningen

Någon säger sanningar

De flesta ljuger

Någon svär sig fri

Och ännu har ingen åtalats

Det talas i mig

Många röster

och inget samarbete

Självet talar

med dunkla meningar

Och bakom finns kören

av röster

ylande

mumlande

sjungande

Lars Inge Widlund

Vindarna, vågorna

Det var vindarna som kom i ursprunglig luft
dom kom från sina reden
vindarna med sina armbågar
de kom och tuggade seglen ute till havs
de mättes i storlekar styrka i meter per sekund
i rymlig luft
det fans inga försenade eller strejkande vågor
där låg de outslitliga djupen
lugna som alltid och intygade
vågorna som umgicks utan konflikter
dyrkade livet som erbjöds där ute längs sträckor
där ingenting var tillfälligt
tog aldrig slut
de hördes i sina lugna diskussioner längs stränder
med sina sövande läspande röster
det var röster med känsla
som man längtade efter att få höra
det var vindarna som lärt dem tala
här fanns inget skört
här erbjöds tankar utan kod
långt från tiden

Rolf Zandén

Om "åtrå" - att stanna eller gå

Lever tätt inpå
men inte så nära ändå

Vi pratar ofta med varandra
men inte om oss,
utan om andra.

Vi umgås nästan i alla vardagliga former
kanske vill jag mer,
men vi har våra oskrivna normer.

Jag ler, när hans ögon ler
egentligen behövs inga ord mer.
men jag pratar ändå, om pojkar och så ...

Det är som jag varje gång
inte ville inse
eller förstå.

Det där i livet,
om att stanna
eller gå.

Visst ställer han frågor,
men kräver egentligen inga svar.

Så jag väljer inget
och för denna gång
jag med grubblandet är klar.

Anna Nyholm

Medverkande

- A., Sahar 160
Agust, 85
"Allom", 66
Almli, Åke 74
Ampil, J. 133
Anttila, M. 47
Arapovic, Boris 41
Arya-Monfared, Akram 31
Attayah, Mahmoud B 42
Axelsdotter-Boström, Britta 33
Axelsson, Helena 148
Axelsson, Walter Dan 134
Berinson, Lalaso 34
Björklund, Bengt O 60
Björsten, Andreas 38
Blomberg, Anette 11
Blomqvist, Karen 138
Blomqvist, Kai 53
Boij, Hans 73
Brolin, Katarina 118
Brolin, Henrik 24
Brunner, Ernst 14
Callmer, Esther 68
Carnerö, Christina 19
Cohen, Susan 77
Crona, Börje 12
Dagman, Ulf 113
Didrikson, Maja 79
Edvinsson, Eleonor 154
Ekstrand, Suzanne 110
Ekstrand, Elisabeth 9
Elgqvist, Susanne 156
Eliaeson, Per-Magnus 8
Engström, Maya 54
Enström, Ulla 146
Ferling, Jan-Eje 18
Feusi, Norbert 25
Fischer, Deborah 56
Fredelius, Claes 150
Freij, Åsa 124
Fröling, Birgitta 83
Gama, V. Da 13
Geffenblad, Uzi 122
Giese, Eva 80
Griffor, Mariela 17
Grip, J. 137
Gräslund, Helena 86
Hagström, Mattias 104
Hallberg, Birgitta 117
Helmers, Svante 106
Hellsing, Ulf 23
Hernández, Marta 96
Hjort, Eva 125
Hörnström, Birgitta 144
Jansen, Ture 43
Jali 98
Jarl, Anari 141
Jemsby., David 58
Johansson, Christian 119
Johansson, Lars 89
Johnson, Nicole 65
K, Pia 32
Kjellin, Barbro 94
Knutsson, Annika 49

Krantz, Kjerstin	162	Palm, Peter	106
Lagerholrn, Olof	111	Petrovic, Alexandra	139
Lagerwall, Uno	105	Pettors, Metias	155
Larsen, Lars, Skogsmannen	61	Pålsson, Lea	102
Leijd, Carina	152	Rahm, Karl-Johan	143
Leijonmarck, Rolf	71	Rebell Robban	115
Liebenholtz, Birgitta	46	Renberg, Åsa	142
Lind, Brittmarie	50	Renfors, Dennis	149
Lindén, Birgitta	16	Reymond, Jorge González	92
Lindqvist, Buster	48	Ringstrand, P.	109
Lindström, Nina	120	Rispling, Linus	90
Loxdal, Jonatan "Plogen"	51	Romero, José H	20
Lundqvist, Inga-Britt	81	Runske, Wivianne	30
Lundström, Almuth	147	Schærström, Anders	100
Luthander, Eleonora	129	Schéele, Clara von	164
Luthander, Alexandra	130	Sigurdsson, Liv-Karin	136
Läth, Sigvard	163	Sigurdsson, Jon-Sture	75
Magnusson, Christer	40	Sijaric, Hanna	7
Meldrum, Ewa	72	Sillanpää, Raimo	78
Milchner, Rut	158	Silvennoinen, Seija	55
Moheb, Robab	82	Sjöberg, Thommy	127
Monsalve, Jaime E. Salasar	99	Sohlman, Asko	132
N. Thomas.	27	Sole, Ilari	70
Nilsson, Bo Göran	116	Sonko, N'Denian Kebba Landing	87
Nordgren, Johan	84	Sumic, Josip	10
Noreheim, Edwin	126	Sundstedt, Annika	140
Noreheim, Örjan	69	Svenske, Arvid	28
Nybacka, Susanne	88	Swing, Eduardo Carlier	93
Nyholm, Anna	169	Sällström, Erik	166
Nystedt, Linn	101	Söderström, Anne-Marie	114
Obaid, Jian	59	Söderström, Tage	22
Odén-Berggren, Monica	145	Tadros, Sigrid	37
Ofelia,	128	Tengqvist, Inger	97
Olesen, Ann	35	Terfelt, Roberth	135

Thuesson, Tommy 112
Titti, Spaltro 57
Trela, Teddy (ted3la) 45
Udahl, Mia 161
Varela, Maximo 36
Viljehammar, Stefan 62
Villablanca, Carlos 95
Wallerby, Monika 76
Wallin, Lars-Olof 52
Weston, Dawn 153
Wikström, Erik 131
Winstén, Keijo 44
Wirström, Sofhia (lillia), 64
Wallerud, Curt O 26
Widlund, Lars Inge 167
Zanden, Rolf 168